

te delnik

CELJSKI, PETEK, 22. JUNIJA 1956
LITO VII — ŠT. 25 — CENA 15 DIN

Uredništvo: Celjski okraj — Odgovorni urednik: Tisa Celjska tiskarna — Uredništvo in uprava: Celje, Titov trg 5 — Poštni predal 25 — Telefon: uredništvo 24-25, uprava 22-25 — Vek. rač. 409-305-T-1-206 — Pošta: letna karnetna v Celju — Letna naročnina 700, polletna 350, štiri letna 125 din — Izbija vsak petek — Podpisna plačila: redno — Reklaamov se vračnna.

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI CELJSKEGA OKRAJA

PLENARNA SEJA GLAVNEGA ODBORA SZDL SLOVENIJE

Enotna akcija za hitrejši napredek vasi

Pred dnevi je bila v Ljubljani plenarna seja Glavnega odbora SZDL Slovenije, na kateri so razpravljali o kmetijskem združništvu. Po referatu tov. Viktorja Avblja o kmetijskem združništvu je v razpravi sodelovalo več članov Glavnega odbora SZDL, med njimi tudi tov. Frane Simončič.

IZ REFERATA TOVARIŠA AVBLJA

Tov. Avbelj je uvodoma poudaril, da uveljavljanje naše socialistične akcije na vasi ni in ne more biti le stvar kmetijskega združništva samega, da gre pri tem najvažnejša naloga političnim in družbenim organizacijam. Dalje je med drugim dejal, da je splošno kmetijsko združništvo doslej doseglo že vrsto uspehov. Vendar doseženi napredek ne zadostuje, če ugo-

tavljamo, da je daleko prepočasen glede na ves ostali razvoj pri nas. V svojem referatu je tov. Avbelj govoril obširno še o nekaterih slabostih kmetijskega združništva iz preteklosti, o nekaterih organizacijskih problemih ter poudaril, da mora kmetijsko združništvo akumulirati sredstva iz kmetijstva.

strojev v privatni posesti tako, da posedejejo privatne kmetije danes petino vseh strojev, ki delajo v kmetijstvu, in se s tem v resnici izpostavljamu nevarnosti, da bi morali z administrativnimi ukrepi poseči v ta razvoj, kar bi bilo seveda vse prej kot pozitivno za razvoj na vasi.

KAKO ZAGOTOVITI ENOTNOST AKCIJE

Tov. Avbelj je dalje poudaril, da je treba zagotoviti enotnost socialistične akcije v praksi in da pri tem ne sme biti zastopljena nobena od obeh osnovnih nalog, nato pa postavlja vprašanje, kako zagotoviti enotnost akcije. Navedel je besede tov. Kardelja, da pod enotnostjo akcije razumemo ne toliko agrotehnične ukrepe, kolikor proces akumulacije sredstev iz kmetijstva za investiranje v kmetijstvo, proces razširjene reprodukcije in pa kdo bo glavni činitelj te razširjene reprodukcije na vasi.

To se pravi, organizirati oz. pospeševati proces ustvarjanja takšnih družbenih skladov v kmetijstvu, ki bodo sposobni zagotoviti, da bodo kmetijsko združništvo in ostala socialistična podjetja, kakor državna posestva, KDZ in posestva KZ in združnih organizacij postopoma postali nosilci razširjene reprodukcije na vasi. Organizirati tak proces je važna in osnovna naloga splošne kmetijske zadruge vseh višjih združnih oblik.

V PRIHODNJE POTREBNA ENOTNA POLITIČNA AKCIJA

Najvažnejša pa je vsekakor ugotovitev, da je v prihodnje nujna enotna akcija, politična, ekonomska in organizacijska, da se s tem zagotovi hitrejši splošni napredek vasi.

Ugotovitev o potrebi enotne socialistične akcije je posebej važna za pravilno usmerjanje združne dejavnosti, ki se torej mora sestajati iz dveh nerazdružljivih nalog, naloge za stalno postopno rast socialističnih elementov na vasi in naloge za večjo proizvodnjo. Ko je o tej enotnosti govoril tov. Kardelj, to ni bilo rečeno prvokrat, vendar se moremo trditi, da ni bilo potrebno prav to osnovno vodilo v naši dejavnosti na vasi ponovno podčrtavati. To je vprašanje, glede katerega mora biti dosežena ne le popolna jasnost, ampak mora odločilno vplivati na celoten razpored naših sil in sredstev.

Pri tem pa lahko ugotovljamo, da konkretnizacija tega načela še vedno dela težave. V razpravah o organizaciji združnih poslovnih zvez so se na primer pojavljala mnenja, da je treba njih organizacijo prilagoditi obstoječemu stanju našega kmetijstva, čeprav bi bilo po našem mnenju bolje oziroma edino prav, če v skladu z obstoječim stanjem tako organiziramo poslovne zveze, da bodo čim uspešneje vplivale na spremembo tega stanja samega.

Ponekod se še vedno vzdržujejo stališča, da je treba najprej pri kmetu doseči povečanje kmetijske proizvodnje in blagovnosti, na primer s tem, da bo vse bolj uvajal le posamezne kulture in tako odstopal od avtarkije posestva ter postal odvisnejši od trga. Zamed takega stališča smatrajo nadalje, da bi bilo koristno mehanično arondirati kmečka gospodarstva zaradi večje sposobnosti za izvrševanje proizvodnih nalog.

Vse te misli in stališča imajo seveda deloma prav, toda osnovna njihova slabost je, da izhajajo iz obstoječega stanja, da pretiravamo glede sposobnosti privatnega kmetijskega posestva in zato podrejšajo naša sredstva potrebam drobne kmečke posesti. Takšna enostranska stališča vodijo h konserviranju sedanjega stanja in vnašajo nejasnosti v združne organizacije.

Takšna stališča so omogočila, da so se krepila proizvajalna sredstva na individualnih kmetijah, da so celo nekatere manjše tovarne strojev in naprav prilagajale svojo proizvodnjo predvsem potrebam privatnega kmetijskega gospodarstva. Razumljivo je tedaj, da se je ob takšnih stališčih, pa čeprav njihovi nosilci subjektivno tega niso želeli, podcenjevalo dejstvo, da smo v preteklosti za beležili pojav stalnega povečevanja

POSNEMANJA VREDNA POBUDA CELJSKI INDUSTRIJI

Na pobudo predsednika ljudskega odbora celjske občine, tov. Andreja Svetke, je bilo konec minulega tedna posvetovanje zastopnikov vseh celjskih industrijskih podjetij ter večjih obrtnih delavnic. V uvodnih besedah je tov. Svetek poudaril, da je namen sestanka proučiti možnosti, kako bi se tudi celjska industrija v večji meri prilagodila potrebam tržišča ter zato povečala, oziroma delno preusmerila svojo proizvodnjo, oziroma kako bi v kooperaciji zagotovila kontinuirano proizvodnjo in prav tako dala na trg proizvode, ki jih potrošniki nujno potrebujejo in ki smo jih doslej v večji meri uvažali.

V načelni razpravi, ali je celjska industrija sposobna uresničiti takšen načrt, je prišlo v polni meri do izraza mišljenje, da so tudi delovni kolektivi celjskih industrijskih podjetij zmožni prilagoditi svoj proizvodni proces perspektivam našega gospodarskega razvoja. Hkrati pa se je videlo, da bodo celjska podjetja sposobna izvršiti to nalogo le v tesnem sodelovanju, ne pa, kot so po večini doslej, vsaka zase reševala proizvodnjo. Če je sodelovanje potrebno za vse stroke, potem je prav gotovo najbolj nujno v gradbeništvu, saj je na sestanku prišlo do izraza, da podjetja za proizvodnjo gradbenega materiala ne vedo, kakšni so načrti prihodnjih gradenj, ne vedo za stališča projektantskih organizacij in podobno. Zato je bil na posvetovanju med drugim sprejet sklep, da naj gradbeno podjetje Beton pripravi sestanek vseh go-

spodarskih organizacij, ki na en ali drug način sodelujejo pri novih gradnjah. Podobno s tem bo tudi Tovarna emajlirane posode organizirala sestanek za kovinsko stroko. Razen teh se bodo na posebni konferenci sestali zastopniki gospodarskih organizacij, ki skrbijo za opremo stanovanj. Nujen pa bo še sestanek vseh celjskih obrtnikov.

Sestanek je nadalje pokazal, da je tudi kooperacija v celjski občini zavzela premajhen razmah, saj se je razen Tovarne emajlirane posode, Cinkarne in Tovarne organskih barvil še nihče drug ni oprijel, pa čeprav daje izredne možnosti za zboljšanje proizvodnje.

Konferenca zastopnikov industrijskih podjetij in obrti v Celju je uspela. Pokazala je, da so takšni sestanki nujno potrebni in nadalje, da je tudi celjska občina močno zainteresirana na tem, da gospodarske organizacije prilagodijo svojo proizvodnjo potrebam tržišča, oziroma zahtevam potrošnikov. In prav v tem bo morala v bodoče, bolj kot doslej, sodelovati tudi trgovska mreža, ki je dolžna opozarjati industrijo na potrebe in zahteve trga.

Povsod na poti po SZ so pričakali predsednika Tita s cvetjem

S SJAJNIMI USPEHI IN VTISI NA POTI V DOMOVINO

Državniški obisk predsednika Tita in njegovega spremstva v Sovjetski zvezi je končan. Po vrnitvi s sovjetskega juga, kjer so si jugoslovanski gostje ogledali vrsto zanimivih mest, mnogo objektov in delo sovjetskih ljudi ter si končno za nekaj dni odpočili na črnemorski obali, so v Moskvi nadaljevali državniške in partijske razgovore v zelo prisrčnem vzdušju.

Zadnji dan bivanja jugoslovanske delegacije v sovjetskem glavnem mestu je bil zaključen z veličastnim mitingom na »Dinamovem« stadionu, kjer se je zbralo 90.000 Moskovčanov, ki so viharno pozdravljali predsednika Tita in Hruščeva. Oba državnika sta pred toliko množico imela pomembne govore. Maršal Tito je zadnji dan obiskal tudi jugoslovansko kolonijo v Moskvi, kjer je bil navdušeno sprejet, zlasti od najmlajših. Predsednikova sproga je v imenu predsednika obdarovala dečji dom v leningrajskem okraju Moskve.

Po svečani objavi uradnih dokumentov o razgovorih, so se jugoslovanski gostje, viharno pozdravljani od Moskovčanov in najvišjih sovjetskih predstavnikov, odpeljali iz sovjetskega glavnega mesta proti domovini. Ob povratku v domovino se bo tov. Tito na povabilo romunske vlade zadržal še 3 dni na obisku v Bukarešti. Narodi Jugoslavije že težko pričakujemo vrnitev našega drugega predsednika in njegovih sodelavcev.

Tudi okrajni investicijski in kreditni sklad na skrajni meji varčnosti in preudarnosti

»MUČNA SEJA« SVETA ZA GOSPODARSTVO ZA CELJSKI OKRAJ! — OD SKUPNIH PROŠENJ ZA KREDITE BO OKRAJ ZMOGEL KREDITIRATI KOMAJ 10% — 46% OD CELOTNE VSOTE KREDITNEGA SKLADA ZA NEGOSPODARSKO INVESTICIJE — SREDSTVA BODO DODELILI TJA, KJER BODO NAJBOLJE NALOŽENA IN KJER JE POTREBA PEREČA — PODOBNO KREDITNO POLITIKO BODO MORALI VODITI TUDI OBČINSKI LJUDSKI ODBORI.

V torek je bila seja Sveta za gospodarstvo pri OLO Celje, na kateri so v prvi vrsti razpravljali o razdelitvi kvote, določene v kreditni in investicijski sklad. Svet je imel to pot eno izmed najtežjih sej, ki je terjala od odbornikov skrajno preudarnost.

Po dokončni razdelitvi proračunskih sredstev za leto 1956 je okraj predvidel 192 milijonov dinarjev kot kreditni sklad za industrijo, trgovino, gostinstvo, kmetijstvo in za negospodarske investicije. Če odračunamo vsoto, ki je predvidena za kmetijstvo in vsoto, ki mora ostati kot rezerva, ostane na tej postavki komaj 158 milijonov. Le-te je moral Svet za gospodarstvo razdeliti za gospodarske in negospodarske investicije.

Člani sveta so nekajkrat pretresli prošnje gospodarskih organizacij, v katerih navajajo svoje »najnujnejše« potrebe po kreditih. Prav tako so pre-

tresali seznam najnujnejših potreb za negospodarske investicije.

Ko so izmed vseh prošilcev kredita, ki so skupaj zahtevali 857 milijonov din kredita, izločili tiste, pri katerih je bilo vprašanje, če so ti krediti res potrebni ali ne in ki so verjetno plod politike »velikih oči« iz preteklih let, je še vedno ostalo za nad 300 milijonov takih prošelj, ki jim ni bilo mogoče odrekati tehtnosti. Toda tudi ta številka je bila spričo možnosti najmanj trikrat prevelika. Ponovna »selekcija« je naposled razvrstila takle prioritetni vrstni red v načrtu za gospodarske investicije:

Tovarna usnja v Rečici ob Savinji, Tekstilna tovarna »Juteks« v Zalcu, Aero v Celju in tržnica v Velenju. Ta podjetja naj bi imela prioriteto pri najetju kreditov. V isti skupini prošilcev za gospodarske investicije se vrstijo kot prošilci drugorazredne važnosti:

Volna Laško, Avtobusni promet Celje, Prevozišče Celje, Tovarna tehnic Celje, Tovarna lesne galanterije v Rimskih Toplicah, Tekstilna tovarna Sempeter, Tovarna usnja v Sočanju in »Savinja«, lesna industrija v Celju.

Seznama za negospodarske investicije svet ni delal na osnovi prošelj, temveč na osnovi lastne presoje najnujnejših primerov. Kot pri gospodarskih, tako tudi pri negospodarskih investicijah svet ni vzel v pretres najnujnejših primerov, temveč le takšne, ki jih je z manjšimi zneski mogoče izpeljati in ki v najkrajšem času lahko začno vračati vložena sredstva. Tako na primer svet sploh ni razpravjal o regulaciji Savinje in še o mnogih drugih važnih vprašanjih, ker izpod 50 do 100 milijonov zneskov sploh ne bi bilo mogoče razpravljati.

Svet je odločil, da rezervira primerne zneske za naslednje investicije negospodarskega značaja:

Na prvem mestu je popravilo Ekonomske srednje šole v Celju, dalje ureditev ceste in opornih zidov ob Gračnici vsaj za prevoz z vprežnimi vozili, od česar zavisi prevoz lesa iz teh krajev, za pologe pri najemanju kreditov

(Nadaljevanje na 2. strani)

S petilicem in zračiljem bi maturanti radi zakrili notranjo vznemirjenost. (Glej članek na 3. strani.)

pregled po

O Džingiskanu govori zgodovina, da je bil eden od temeljev njegovega orjaškega imperija verska toleranca in neko določeno spoštovanje slehernega nazora. V času fanatizma in nestrpnosti je v njegovi armadi in v upravi užival enake pravice budist, musliman in kristjan. Ta verska koeksistenca da je baje vezala dežele, med seboj ločene ne samo po neskončnih daljavah, marveč tudi po neskončnih razlikah.

Danes, seve, taka koeksistenca ni več aktualna niti ni naš namen, da bi 20. st. primerjali s 13. st. Vendar je pri tem neka podobnost, nek tretji činitelj v primerjavi, nek tertium comparationis. Gre za to, da se svet zedinil, ker je postal tako majhen, da ne sme biti več sprt, če hoče živeti. Gre torej tudi za koeksistenčno nazorov, za strpnost, kajti samo ta je most, po katerem lahko prideta Vzhod in Zahod skupaj.

Kako je z mostom?

Sleherna stran brani in forsira svoje mostičke. Ameriški zunanji minister Dulles se ne more vzdržati v nove čase. Zanj je SZ in njen blok »sovražnik »svobodnega sveta«, njo je treba strahovati z orožjem, s politiko močne roke. V spremembo po destalinizaciji ne verjame, pač pa je z Adenauerjem, ki je prišel na četrty obisk v ZDA po drugi vojni, mnenja, da so te spremembe še večja nevarnost za ZDA, ker utegnejo preslepiti »pridruženke svobodnega sveta«. V sovjetsko razorožitev ne verjame, raje, pravi, vidi sovjetske vojake na straži kakor pa v atomski produkciji. Je proti »neutralcem«, ki vodijo aktivno koeksistenčno politiko, češ, neutralna je samo Svica, ki ne gre niti v OZN. Nič ne pomisli, da s tem odhaja najmanj devet velikih držav v Evropi in Aziji, ves arabski svet in velik del Latinske Amerike.

Eisenhower, ki je spet preстал težko bolezen, ni za Dullesovo politiko v celoti, ker je realist. Ponovno je izjavil, da orožje še dolgo ni vse, kar je potrebno za varnost ZDA. Zato je zavrnil v kongresu Jugoslaviji, Indiji in Egiptu sovražne glasove in povedal, da ameriška pomoč ni kupovanje naklonjenosti nekih držav, marveč zavarovanje mira. Značilna je bila njegova beseda o Titu, ki da je v Moskvi zato doživel tak sprejem, ker je tako neustrahovano branil neodvisnost svoje domovine. Dullesova politika pa bi v znamenju ameriške pomoči rada privezala ves svet na ameriški povodec.

Adenauer je Dullesov evropski zvoznec. V Ameriko je šel po častni doktorat in potrditev svoje nepomirljive politike, s katero bi rad dal SZ recanč. Zato bi iz nemške vojske rad naredil politično vojsko, ki bi bila nad državo in ki bi predstavljala nemški militarizem, strah Evrope. Ta nemška vojska budnost je naletela na ugoden sprejem v ZDA, posebno v krogih nepomirljivih sovražnikov socializma. K sreči ima Adenauer tudi doma močno opozicijo, ki so zoper to nepraktično politiko nemške združitev proti volji SZ in politiko atlantskega pakta.

Pametnejši zastopnik zapadnega mostička je francoski zunanji minister Pineau, ki je tudi na potu v ZDA. On je za koeksistenčno, za trgovino z Vzhodom, za razorožitev, s pristankom, da je treba biti oprezen. Njegova toleranca je perfektna. Odločno obsaja fašistično, nedemokratično načelo, ki ga poznamo tudi iz naše zatohle predvojne politike: »Kdor ni z nami, je proti nam.« Po tem načelu je možno napasti skoraj vsako državo na svetu.

Pineaujeva vlada se še vedno prekuša na Alžiru. Baje ne bo terjala, da uporniki položijo orožje, in se bo, tako pravijo, pogajala pod tremi pogoji: enakosti pravic in dolžnosti vseh Alžircev, nedotakljivosti belcev in nezadružljivosti Alžira s Francijo. Da bi simbolično pokazala svojo strpnost, je vlada imenovala muslimana Mohameda Budienida za čuvarja vočnega ognja pod slavalokom emage sredi svetovne metropole Pariza. Simbol, ki ni brez vrednosti!

Nestrpnost je pokazala Amerika do Kitajske. Ni sprejela Ču En Lajeva ponudbe za ponovne razgovore. Od zmagovite Kitajske terja, naj prizna zasedbo Formoze in naj za vselej opusti misel na osvoboditev tega največjega kitajskega otoka. To se pravi, ZDA ne marajo s tega otoka, napetost jim pride prav, opravičujejo jo pa z življenjskimi interesi ZDA. Medtem pa Angleži močno rahljajo embargo. Lord Beaverbrook je celo zapisal, naj Eden povabi Ču En Laja v London, da se pogovore o velikem businessu, o kupčiji, brez katere Anglija težko živi. Tudi Kanada se pripravila na trgovanje s Kitajsko.

Angleži pa so opustili vse »finesse« pri ciprski politiki. Hujskajo Turke zoper Grke, vojaško cernirajo otok in obsojajo Grke na smrt. Podrti so vsi legalni mostovi med ciprsko etnarhijo in Londonom. Za Ciprčane se sicer potegujejo laburisti Gaitskell, Greenwood in celo Amerikanec Dodd, toda Hardingova beseda velja. Pravi, da raje odstopi, kot da bi odnehal Greenwood je dobro povedal: »Mi Angleži smo proti taboriščenju in zoper množične aretacije v deželah onstran železne zavese, za obrambo tistega, čemur pravimo svobodni svet, pa držimo v Keniji zaprtih 45.000 Afričanov. Mi smo zoper sateletstvo na Vzhodu, nič pa nimamo so-

Ob zaključku II. celjskega turističnega tedna

SLAVNOSTNI PLENUM OLEPŠEVALNEGA IN TURISTIČNEGA DRUŠTVA — LETNA SKUPŠČINA STALNE TURISTIČNE KONFERENCE CELJE

Med prireditvami drugega celjskega turističnega tedna sta pomembno mesto zavzela plenum celjskega Olepševalnega in turističnega društva in nadalje redna letna skupščina Stalne turistične konference Celje.

Tako je na slavnostnem plenumu predsednik Olepševalnega in turističnega društva, tov. Rado Jenko, v prvi vrsti analiziral nekatere turistične probleme Celja. Na prvem mestu je imenoval Stari grad, kjer konservatorska dela uspešno napredujejo. Da bi društvo zagotovilo sredstva za restavriranje gradu, na drugi strani pa, da bi Stari grad postal še bolj priljubljena izletna točka, se je odločilo za gradnjo restavracije. Le-ta je zdaj provizorično odprta, za njeno dokončno ureditev pa bo društvo najelo 3 milijonski kredit. Po vsem tem kaže, da bodo dela pri gradnji restavracije zaključena v avgustu letos.

Pomembna pridobitev za Stari grad je tudi napeljava elektrike, v prihodnje pa bo tu treba urediti še preskrbo z vodo. Slaba cesta na grad pa tudi kliče po popravilu in ureditvi.

Po mnogih debatah in nešteti narčnih je končno tudi lokacija za gradnjo plavalnega bazena določena. Res je, da so sredstva za to gradnjo še pičila, toda, kakor kaže, bo to gradnjo podprl tudi ljudski odbor.

V zvezi z regulacijo sedme etape Savinje, kar pa zaenkrat ni aktualno, ker niso odobrena sredstva za nadaljevanje teh del, se je pojavil tudi problem mestnega parka. Po odobrenih načrtih za regulacijo Savinje bi bili nasipi ob Savinji za 1,6 metra višji nad sedanjim nivojem. To hkrati pomeni, da bi moral za prav toliko nasuti tudi park in ga pozneje znova urediti. Stroški za nasip parka ter za njegovo ponovno ureditev bi znašali okoli 30 milijonov dinarjev ter bi bili deloma zajeti v izdatkih regulacijskih del.

Kot ena največjih pomanjkljivosti v Celju je še vedno zunanja podoba stare grofije — mestnega muzeja. Olepševalno društvo bo predlagalo občinskemu ljudskemu odboru, da se močno zavzame za rešitev tega vprašanja, saj gre na koncu vseh koncev za ureditev pomembnega kulturnega in zgodovinskega spomenika Celja.

Napori za ureditev čistilnih naprav, predvsem za industrijo, so v Celju že toliko napredovali, da celotno zadevo proučuje inž. Bežek iz Ljubljane. Po projektantovi zamisli bi zgradili zbiralni kanal, ki bi potekal od Tovarne sadnih sokov, Tovarne emajlirane posode do kolena Savinje, kjer bi se vse odpadne industrijske vode čistile v posebnih napravah. Razen tega pa bo treba čistilne naprave urediti tudi pri rudniku v Zabukovci.

Za razvoj turizma v Vojniku

Kadar govorimo o pospeševanju turizma in o utrjevanju turističnih krajev, se navadno ustavimo pred osnovnim problemom, kako priti do denarnih sredstev za doseg postavljenih ciljev. V občini Vojnik so s posebnim odlokom predpisali plačevanje turistične takse. Turistična taksa se je doslej pobirala že v Dobrni. Ker pa je področje občine Vojnik dovolj bogato na turističnih postojankah, so sklenili, da se pobiranje

turistične takse predpiše za območje vse občine in ne le za kraj Dobrno.

Odlok o predpisu turistične takse določa, da je vsaka oseba, ki prenočuje kot turist ali gost v gostiščih ali pri privatnikih, dolžna plačati poleg redne nočnine tudi turistično takso v višini 20 din. Dohodki iz turistične takse se bodo morali v celoti uporabiti za komunalne in turistične graditve ter za dvig in pospeševanje turizma.

V interesu zdravja delavcev - v likvidacijo

Podjetje »Kambrus« pri Rogaški Slatini je eno izmed redkih podjetij v Evropi, kjer brusilne kamne za industrijo in gospodarstvo izdelujejo iz naravnega kamna. To, kot vsa tovrstna podjetja pa so naravnost morišče za delavce. Obdelovanje naravnega kamna s škodljivim prahom hitro onemogoči delavce za delo in jih prikuje na bolniško posteljo. V podjetju »Kambrus« je komaj 7% popolnoma zdravih ljudi, pri drugih pa se kažejo prvi znaki bolezn, ali pa so že močno oboleli na silikozi in tuberkulozi.

Ce so skoraj povsod po Evropi in tudi drugje po svetu odpravili izdelovanje brusov iz naravnega kamna, ga moramo odpraviti tem hitreje tudi pri nas v socialistični državi, kjer pač ne moremo trpeti še tako donosne industrije, ki bi uničevala delavstvo. Tem manj pa moremo dovoliti ob dejstvu, da so umetni brusni kamni, brez nevarnosti za zdravje njih proizvajalcev enako kvalitetni, čeravno nič cenejši.

Svet za gospodarstvo OLO Celje je na zadnji seji razpravljal o omenjenem podjetju in ugotovil, da pod takimi pogoji za zdravje delavcev podjetje ne bo moglo več obstajati. Ker pa v Mariboru in Sarajevu že delata dve podjetji umetne brusne in ker bi investicije za ureditev take tovarne na mesto »Kam-

brus« ne bilo mogoče utrpeti, je svet predlagal, da se podjetje do konca letošnjega leta likvidira, za delavce pa najde primerna in za zdravje manj škodljiva zaposlitev.

Tudi okrajni investicijski in kreditni sklad na skrajni meji varčnosti in preudarnosti

(Nadaljevano s 1. strani)

so rezervirali minimalno vsoto, prav tako pa za odkup 8 stanovanj v Celju za potrebe okraja. V tej skupini je predviden denar za odkup občinskih hiš v Sentjurju in Konjicah, dalje za nakup najnujnejših aparatov za nožnjo upravo OLO, in končno vsota za vrnitev dolga velenjskemu rudniku. Dasiravno je razdelitev sredstev že tako temeljito pretresena, je kljub temu še vprašanje, če bodo predvideni interesi tudi dobili zahtevane, deloma pa tudi znižane vsote. Dokončna

sati možnosti investicij na svojih področjih. Ravnanje se bodo morali po istih načelih, če bodo hoteli, da njihovi zneski ne bodo brezplodno vloženi. Princip, ki so ga uporabili na seji okrajnega gospodarskega sveta, je bil edino pravilen. Ni mogoče investirati objekta, ki bi požrl ves sklad, ali pa bi ga bilo celo premalo. Denar je treba vložiti tja, kjer bi drugače nastala občutna škoda, ali pa tja, kjer z malimi krediti lahko dosežemo občuten napredek v gospodarstvu.

»Jaj, jaj! Preveč se mu je prejšnja leta sredil vrat za tebe nove »telega«!

razdelitev bo odvisna tudi od odločitve na zasedanju obeh zborov OLO, končne pa še od tega, če bodo interesi uspeli dovolj dokumentirano prikazati važnost in rentabilnost investicij, kar bo Narodna banka ne glede na prioriteten vrstni red, zahtevala.

Kot vidimo, Svet za gospodarstvo ni imel lahkega dela. Zahteve so bile ogromne, sredstev pa desetkrat manj. Brez dvoma so prosilci v zavesti, da bodo dobili najnujnejše, napolnili svoje zahteve, dejstvo pa je tudi, da tudi naši gospodarski činitelji v novih okoliščinah gospodarske politike, za razliko zadnjih dveh let, niso bili vajeni razpravljati o investicijah s tako malo možnostmi ugoditve prosilcem.

Kot v okviru okraja, tako bodo pred iste težave postavljeni sveti za gospodarstvo pri občinah. Tudi oni bodo z enako preudarnostjo morali prete-

Pred občini zborom OZZ v Celju

Prihodnji teden, dne 23. junija, se bodo v Celju zbrali delegati kmetijskih združenj na letnem občnem zboru Okrajne zadrudne zveze v Celju. Razpravljali bodo o delu upravnega odbora v preteklem letu in o bodočih nalogah zadrudnih organizacij. Zbor bo nedvomno lahko potrdil, da je naše kmetijske v zadnjih letih doseglo velik razvoj ter da so naše kmetijske zadrudne odločno stopile na pot odpravljanja vsake saostialosti.

Doseženi uspehi v družbeni gospodarski graditvi se omogočajo našemu političnemu in državnemu vodstvu, da nudi letos kmetijstvu izdatnejšo materialno pomoč. Ta pomoč je izražena v naših družbenih planih, ki ne določajo le znanih sredstev za kmetijske investicije in regresiranja kmetijsko-reprodukcijskega materiala, temveč vsebujejo tudi določila, ki kmetijstvu in zadrudništvu nudijo razne olajšave.

Ustanovljeni so zvezni, republiški in okrajni skladi za kmetijstvo, pa tudi občine ustanovljajo letos prvič sklad za razvoj vsakega gospodarstva. Poleg tega se ustanovljeni pri federaciji, republikah in okrajih investicijski skladi za kmetijstvo. Družba daje olajšave kmetijskim zadrudnim organizacijam tudi v tem, da jim ni treba plačevati davka na doseženi dobiček, ampak ta sredstva zadrudne organizacije nalagajo v svoje sklade za krepitev zadrudnega gospodarstva.

Vse delo upravnega odbora OZZ v Celju je izhajalo iz stališča, da so kmetijske zadrudne organizacije kmetijskih proizvajalcev, ki lahko uspešno mobilizirajo sile za napredek kmetijstva s opravljanjem najrazličnejših gospodarskih dejavnosti od odkupov in trgovine pa do pospeševanja kmetijstva.

Kmetijske zadrudne so obenem pobudnik in organizator razvoja gospodarstva na vasi ter razvijajo lahko v tem svojstvu relativno močan zadrudno-družbeni sektor gospodarstva. S tem zadrudne razvijajo le proizvajalnih sil, temveč prispevajo tudi svoj nemajhen delež k oblikovanju in uveljavljanju novih premoženjskih in družbenih odnosov na vasi. Razen tega pa imajo zadrudne velik vpliv na oblikovanje napredne zavesti in na splošen gospodarsko-kulturni razvoj podeželja.

Na podlagi teh splošnih načel je potekalo delo Okrajne zadrudne zveze v preteklem obdobju. Upravni odbor OZZ se povsem zaveda, da mu še zdaleka ni bilo možno izvršiti vseh nalog, ki ishajajo iz naštetih splošnih načel, bodisi iz objektivnih ali subjektivnih razlogov. Vselej ni bilo možno tudi zadostiti vsem željam in potrebam kmetijskih združenj.

Upravni odbor OZZ je v preteklem razdobju predvsem reševal naloge v smislu programa, ki je bil sprejet na lanskoletnem občnem zboru. Ta program je bil v načelnih postavkah izvršen. Poleg tekočih zadev je upravni odbor reševal problematiko in organizacijo dela v kmetijskih zadrudnih, največ truda pa je vložil v organizacijo kmetijske pospeševalne službe. Vse delo upravnega odbora je slonelo na smernicah za nadaljnji razvoj zadrudništv v zvezi s novimi gospodarskimi ukrepi. V tem smislu je bil napravljen tudi program dela OZZ in kmetijskih združenj za 1956 leto.

Na občnem zboru bodo delegati prav gotovo na podlagi napetih izgovorov tov. Kardelja na II. plenumu Glavne zadrudne zveze ter gradiva iz plenuma Glavnega odbora SZDL Slovenije, ki je te dni razpravljalo o kmetijskem zadrudništvu, začrtali smernice za bodoče uspešnejše delo kmetijskih združenj ter za hitrejšo uveljavljanje socialističnih družbenih odnosov na naši vasi.

Kam se bosta stekali Sušnica in Koprivnica

V zvezi s splošno regulacijo vodnega sistema na področju mesta Celja bosta tudi Koprivnica in Sušnica morali zapustiti smer svojega toka. V interesu lepšega razvoja mesta se bosta morali ogniti strogemu mestnemu področju, skozni katerega sedaj tečeta, kvarita njegov estetski izgled in ob poplavih povzročata škodo. Doslej sta bili izdelani dve varianti, pred kratkim pa je prišla v razpravo tretja. Druga varianta predvideva, da bi se Koprivnica od Dobrave regulirala proti zahodu, se združila s Sušnico, obe pa bi se iztekali

nekje pri zadnjih stebah na otoku ob Savinji navzgor v Savinjo. Tretja varianta pa predvideva, da bi se združili trije potoki: Koprivnica, Sušnica in Loznica. Koprivnica in Sušnica bi svoje vode izlivali nekje severno od železniške proge v Loznico. Ta tretja varianta ima sicer svoje prednosti, zahtevala pa bi precejšnje izkope, saj svet tam pada v nasprotno smer. Seveda je zato še dovolj časa za razmišljanje, ker je regulacija teh potokov možna šele potem, ko bo Savinja regulirana do Loznice.

Pred, med in po maturi

Štiri celjske šole (obe gimnaziji, učiteljske in ekonomska) so isti dan zaključile s pismeno matura. Lepo okrašene tečajnice — dijaki so jih imenovali »mučilnice« — so čakale maturantov.

Drago je s prav dobrim uspehom zaključil 8. razred gimnazije in sam priznava, da je imel srečo. Vest pa mu je očitala, da je med letom, pa tudi v prejšnjih razredih, precej »zabušaval«. Kaj če se mu bo to pri maturi naštevalo? Zato je podvojil, ne, podesetoril svoje sile in se v dneh pred matura pokazal sošolcem v izredni zmogljivosti. Z dvema tovarišema se je zaprl v sobo, ki mu jo je za te resne dni odstopila sestra. Jedel je malo, kadil mnogo, spal skoro nič in neprestano ga je žejalo. Njegova tovariša v študiju sta bila med letom tudi bolj pri »komodnih«, pa sta celo zdaj hotela odriniti »neprebavljivo« snov. »Morda se bo pa le dalo malo — saj veš, lanski so si znali pomagati«. Drago je ves zavzel in naenkrat sila tankovesten svetlo izjavil: »Čast in ponos mi ne dopuščata, da bi goljufal — kar predelajmo snov — k maturi je treba iti pripravljen.«

Tinčku se je zadel vneti Drago preveč nematurantski. »Fant, fant, kdaj pa si že slišal, da je kak maturant res vsa snov tankovestno predelal! Saj je nemogoče, saj je škoda zdravja, saj je preveč — to tudi zasopnik šolske reforme trdi — in končno — saj bi bil kaj, če bi vse predelal.« Binče, ki so ga te besede čudovito pomirile, je vpadel še s svojo pripombo: »Saj se bo dalo — z matematikarji smo že domenjeni — letos so nove metode — primoj kožuh, da nas ne bodo ujeli!«

Drago se je že hotel razhuditi, skušal je s svojo vztrajnostjo vzgojno vplivati na svoja tovariša in jima pred očmi lansko »katastrofo«, ko je stroga inspekcija sledila — menda na mehuru boginim! — dijakom vse do 00 in trgala »švindletce«, ki so jih maturanti skrivali pod straniščno školjko. Le nikar naj se ne zanaša nepripravljeni dijak na dobrosrčnost profesorjev!

Če bom pismeno dobro odbrenkal, sem že na konju — pravi Binče. Pri ustni pa še vedno verujem v dobro voljo in vserazumevanje nekaterih dobeh profesorjev, ki znajo včasih prav spretno rešiti ubogega trpina. Saj veš, včasih zastojate samo pripomba »pomislite vendar« — in dostikrat ti dobri profesor z eno samo besedo zveže pretegano nit.

Drago je že spoznal, da s tovarišema, ki tako lahko in površno jemljeta matura, ne bo mogoče delati in si je za študijskega tovariša raje izbral Jelko (dekleta so navadno bolj vztrajna). Teden dni sta buljila v knjige in zgleđalo je, da sta dobro pripravljena šla k maturi...

Prva pismena. Ze kmalu po 7. uri so se maturantje začeli zbirati pred gimnazijo. V lepih praznih oblekah so zagledali kot svatje. Po oglih so se po-

razdeljevali v skupine in mrzlično debatirali — kdo in kakšen je predsednik, kdo bo »lovil« po hodniku itd. Vmes so si zaupali, česa kdo ni predelal, kaj je v zgodovini »prešprical« in kaj mu pri matematiki še danes ni jasno. Drobcena, vsa zresnjena študentka je

Komisija prihaja...

potegnila rojaka za rokav. »Dajva, ponoviva še to!« »Zdaj — nemogoče — kar bo, bo.«

Na levi se je zbrala skupina »špekulantov« in pritegnila v svojo sredo najboljšega sošolca. Pogajali so se za pomoč. »Da ne boš svinja,« mu je še zagrozil Binče...

Ob tritretu na 8 so odprli telovadnico. Maturanti so se sprva samovoljno porazdelili po klopeh — vsakdo je šliil v bližino najboljših. Toda že tu so jim bili prekrizani načrti. Razredni profesor je vstopil in porazdelil pole. »Hudiča, žigosane so!« se je razhudil Binče. Njegov domenek je že padel v vodo.

Komisija prihaja... Treba je pokazati resne, prizadevne, maturantske oblike. Toda vsakemu se ne posreči. Žile bijejo na sencih in vratu, kot da bi hotele izstopiti. Znoj teče že do komolcev — in vse vrste nevšečnosti se pojavljajo v nervozni. Treba bi bilo iti ven, ko sem komaj pred nekaj minutami opravil potrebo. Samo pogledi še govore, rotijo, moledujejo, prosijo...

K naslovu naloge doda predsednik še pripombo, da jo je treba v 4 urah končati, če je gotova, ali ne. Že škrablajo peresa po papirju. Nekaterim gre čudovito lahko, drugi grizejo penkala, vrtajo kodre, popravljajo kravate (če jih imajo), podzavestno mečkajo dokumentarno polo, ki se noče in noče napolniti. Mileni so okrog 10 ure živci po-

ustili in je priletela na hodnik, da se razkože. Pomirjevalni praški, »čik pavze«, preznajene srajce, »šufti« in plemeniti pomagači! Jok — nič se ne da prišepniti, nič podtakniti. Zapisnikar vse natanko zapiše, kolikokrat greš ven, kako dolgo zlostaneš — in zunaj je stroga kontrola.

Do 12. ure so vsi oddali naloge. Veseli in žalostni obrazi so bili izpričevali, kako je kdo rešil nalogo.

Naslednji dan — pri matematični — je bilo še več nervoze. Nekaj jih je hotelo odpovedati, pa so jih tovariši bodrili. In nekako so si vendarle znali pomagati. Psi!

Zaključili so z nemško pismeno in čakali, nestrpno čakali rezultatov, kdo je odklonjen in kdo pripuščen k maturi. Ti trije dnevi čakanja so bili večnost in maturant mi je priznal, da so njegovi živci samo v tej negotovosti največ trpeli in da ni odprl knjige, dokler ni zvedel — ja ali ne.

V ponedeljek so začeli z ustno matura. Rečeno je bilo: kdor misli, da mu bodo živci popustili, naj se javi med prvimi. Najbolj korajžni in najbolj pripravljani so se priglasili. Ponekod pa tudi te prednosti ni bilo.

Ustna matura je trajala tri dni. Oni, ki so jo že opravili, so bodrili strahljive, zadji obupanci pa so že zapadali v resignacijo — bilo kar bilo — samo da bo konec muk... V bližini »mučilnice« se je sprehajal oče maturantke, ki je pravkar opravljala zrelostni izpit. Bil je kot maturant nervozen, kadil cigareto za cigareto in zvečil bonbone. Na drugi strani je skoro tekal pred šolo zaskrbljena mati. Dve uri že čaka sina, da ji pove veselo ali žalostno novico. Hčerka-maturantka se prikaže na ovinku in veselo pomaha očetu. Dobro znamenje. Skočila je očetu v objem in v eni sapi pripovedovala, kako srečno je zvožila.

Ura se je bližala osmi. Pred poslopjem »mučilnice« so se križem krazem — kot v Parizu — objemavali maturantje in slavili zmago.

Onih drugih, ki so s povešeno glavo zapuščali šolsko poslopje, nisem hotela srečati, ker so se mi smilili...

SPOROČILO

vsem delegatom za občni zbor OZZ Celje in ustanovni občni zbor Gospodarske poslovne zveze v Celju:

Zaradi tehničnih ovir sta oba zbora preložena od 27. VI. na petek, dne 29. VI. t. l.

Glede datuma ustanovnega občnega zbora Kmetijske proizvodne poslovne zveze v Zalcu bodo vse zadruge in delegati pravčasno obveščeni.

Okrajna zadruga sveta Celje

Oci padlih borcev bodo letošnje počitnice najlepše preživeli

Okrajni odbor ZB Celje je za letos pripravil otrokom padlih borcev in žrtvam fašističnega terorja lepa letovanja. Ze pred dvema meseca so začeli s skrbnimi pripravami in videti je bilo, da je letos odziv otrok mnogo večji kot prejšnjega leta. Razveseljivo je tudi dejstvo, da so letos starši in skrbniki teh otrok pokazali mnogo razumevanja in niso — kot prejšnjega leta — zavračali otrok od letovanja in jih zadržali pri domačem delu.

Prva skupina, to je 40 zdravstveno ogroženih otrok, ki so potrebni zdravljenja na morju, je pred kratkim že odšlo v Bakar. Druga skupina, 60 otrok je tudi že nared in nestrpno čaka prijateljne taborjenja v Žužemberku. Nekaj dni pozneje bo odšlo 120 otrok v kolonijo in taborjenje v Kostanjevico. Prijeten odhiti ob Vrbskem jezeru bo preživelo 65 otrok.

Kot novost je letos Okrajni odbor ZB organiziral 11-dnevni Pohorski in Koroški pohod, kjer bo vključenih približno 30 otrok. Za te pohode je tako med starši kot med otroki največje zanimanje in navdušenje. Ker bo ta pohod združen z malce utrudljivo peš hojo, pridejo tu v poštev samo otroci, stari nad 14 let. Seveda pa se za ta zanimivi

pohod ponujajo navdušeno tudi mlajši. Pohod bodo vodili sami starejši borci. Sli bodo po poteh naših slavnih divizij in brigad — dnevno bodo hodili največ 2 do 3 ure, ostali čas pa bodo počivali, se igrali in borci jim bodo pripovedovali spomine in doživljaje s teh poti. Ustavili se bodo vsak dan v drugem kraju.

Pohorski pohod bo obšel tole pot: Mariborska koča—Ruška koča—Bajgot (logor Pohorskega bataljona)—Pesek—Ribniška koča—Partizanski dom — Legen (partizanska bolnišnica)—Podgorje —Graska gora—Zavodna—Lom—Sentflorjan—Lepa njiva—Letuš.

Koroški pohod pa bo začel svojo pot v Dobrni in obhodil Sentjošt—Cirkovce —Rdečnik—Suhodol—Poštarski dom — Rimski vrelce—Kotle—Prežki vrh—Ravne—Poljane—Crna—Sentvid—Smrekovec—Mozirska koča—Smihel—Lepa njiva—Letuš.

Pohorski pohod bo krenil na pet 9. julija, Koroški pa 21. julija.

Po zaključku te »turneje« bosta obe skupini še 10 dni taborili v Letušu.

Poleg tega je predvideno, da bo šlo približno 8 naših otrok s Počitniško zvezzo na krožno pot po Jugoslaviji.

Tako bomo preprečili nenačrtne gradnje

V zadnjih letih se je v našem okraju kot tudi drugod gradilo kar križem krazem, saj mnogokrat ljudje, ki so izdajali gradbena dovoljenja, sami niso vedeli, kaj predvideva urbanistični načrt. V mestu samem so se sicer take nenačrtne gradnje v zadnjih dveh letih precej zavrle, na deželi pa so še do nedavnega zelo svobodno gradili. Da bi pristojni forumi preprečili take nenačrtne gradnje, so predložili celjskim urbanistom, da v posvetovanju z občnami in natančnem pregledu terena napravijo osnutke za zazidalne načrte nekaterih občin.

Strokovna komisija Sveta za urbanizem pri OLO je pred kratkim osvojila idejne načrte za določitev zazidalnih con občine Kozje, Rogatec in Rogaška Slatina, katere je napravil inž. arh. Zivomir Milovanović. Komisija je odločila, da se za Kozje v prihodnjih 3 letih dovoli gradnja na kompleksu vzhodno od središča mesta. Na podlagi

Milovanovičevega osnutka in na podlagi drugih obstajnih navodil se bodo lahko v naslednjih 3 letih izdajala gradbena dovoljenja za najnujnejše gradnje. Projektant je predlagal, da se najprej zazidajo ali nadzidajo škrbine in tisti objekti, za katere ni dvoma, da ne bodo nasprotovali bodočemu urbanističnemu načrtu.

Tudi za Rogatec je bil načelno sprejet direktivni urbanistični osnutek inž. Milovanoviča. Gradili bodo (poleg izpopolnitve škrbin) na lepem sončnem kompleksu nad zdravstvenim domom, kjer sta že zgrajena 2 stanovanjska bloka. Komisija je pripomnila, da je treba v Rogatcu računati s preložitvijo trase tranzitne ceste vzhod-zahod, katera bo zravnana in šla bliže postaji. Za tranzit jug-sever in eventualno železnico pa bo treba rezervirati zahodni del Rogatca.

Za Rogaško Slatino je komisija sprejela sklep, da se v prihodnjih 3 letih dovolijo in odobrijo gradnje na dveh prostorih: na severo-zahodni strani glavne ceste (nasproti tovarne) ter pred severno-zahodno od zdravilišča (Ratenska vas).

V Rogaški Slatini bodo morali urbanisti reševati še važna vprašanja, predvsem pa bodo morali pravilno zaščititi in urediti območje zdravilišča ter bodočo preložitve ceste in železnice v območju zdravilišča.

be. Učenci imajo možnost izpopolnitve v čebelarstvu, saj imajo lasten čebelnjak z več panji.

Vodstvo šole se zaveda, da rabijo njihovi delovni učenci tudi razvedrilo. Zato so jim preskrbeli pestro knjižnico ter rekvizite za odbojko, namizni tenis, šah itd. Da pa si učenci pridobijo čim več splošne izobrazbe, so v zadnjem času uvedli tudi obvezno čitanje dnevnih časopisov, saj morajo vsakih 14 dni na sestanku poročati o političnih, kulturnih in gospodarskih aktualnostih doma in v svetu.

RAZPIS

Uprava kmetijsko-hmeljarske šole v Vrblju pri Zalcu razpisuje vpis učencev in učenk v šolsko leto 1956/57. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja eno leto. Učenci prebivajo v internatu šole, kjer imajo vso oskrbo.

Pogoji za vpis:

1. dovršenih 16 let starosti,
 2. telesno in duševno zdrav,
 3. dovršena 2. razreda gimnazije ali 6. razred osnovne šole. Prednost imajo prosilci, ki so končali kmetijsko-gospodarsko šolo.
- K prošnji za sprejem v šolo je treba priložiti:
1. rojstni list,
 2. zdravniško spričevalo,
 3. zadnje šolsko spričevalo,
 4. življenjepis.
 5. Obvezo staršev ali kmetijske zadruge o rednem plačevanju vzdrževalnine, katere iznosa 5500 din mesečno. Potrebnejšim učencem je zagotovljena štipendija.

Pravilno kolkovano prošnjo je treba poslati na upravo šole najpozneje do konca avgusta t. l.

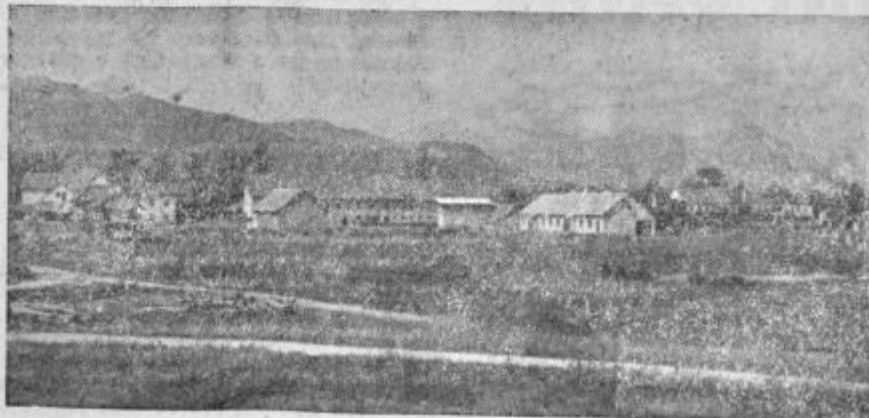
Uprava šole

NAJBOLJŠE KADRE VZGAJAJO

ENOLETNA KMETIJSKO-HMELJARSKA ŠOLA V VRBJU PRI ZALCU VZGAJA MLADE LJUDI V NAJBOLJŠE KMETIJSKE STROKOVNJAKE. — SPREJME LAHKO LE 24 UČENCEV, KI STANUJEJO V INTERNATU. — MESEČNA OSKRBOVALNINA ZNAŠA 2500 DIN IN JO PLAČUJEJO ZADRUGE (KI SO NAJBOLJ ZINTERESIRANE ZA STROKOVNI KADER) ALI PREMOŽNEJŠI KMETJE SAMI. — NAJBOLJŠE IN NAJPOTREBNEJŠE UČENCE PA ŠTIPENDIRA TUDI POSESTVO.

konec šolskega leta (šola zaključil pouk julija meseca) in da so tu učenci poleg šole obremenjeni še s praktičnim delom, ni bilo na njihovih vedrih obrazih opaziti nobene utrujenosti. Zdravi izgledi učencev pa so tudi pričali o dobri prehrani in telesni negi. V internatu imajo učenci komfortna stanovanja s kopalnicami in prho. Udobne postelje v parketiranih spalnicah so z vojaško natančnostjo urejene in dajejo v redoljubnosti lepo izpričevalo kmečki mladini (urejajo jih namreč sami).

Šola ima tri stalne predavateljke, nekaj pa tudi honorarnih. Dnevni šolski pouk traja od 6,45 do 10,30 in zajema poleg splošnih predmetov tudi strokovne, ki se nanašajo na vse panoge kmečkega gospodarstva. Dekleta pa

imajo še posebej svojo gospodinjstvo učiteljico, ki jih dvakrat tedensko uri v kuharski in drugih gospodinjstvenih veščinah.

Teoretično znanje, ki si ga pridobijo dopoldne v šoli, popoldne izkoristijo s praktičnim delom na posestvu. Imajo tudi svojo šolsko parcelo hmelja, ki ga učenci pod strokovnim vodstvom sami obdelujejo od prve do poslednje faze. V hlevih vsak teden »prakticirajo« druga skupina, tako pri molži, čiščenju, napajanju, pri tehtanju mleka, kontroli maščobe, tehtanju mlade živine, pri sestavljanju krmskih obrokov, pri negi »porodnic« (imajo poseben porodniški oddelek) in napajanju mladih telet.

V poljedelstvu sodelujejo pri izvaja-

Kljub modernim zračnim hlevom se živina najbolje počuti na prostem.

Vzorno urejeno gnojišče

ŽIVINOREJE NA DOBRI POTI

Pri Kmetijski zadrugi v Slovenskih Konjicah je najbolj delaven živinorejski odsek. Zadrugniki imajo pod mlečno kontrolo 123 plemenskih krav, osnovali so 12 vzrejnih središč za plemenske svinje in 16 vzrejnih središč za kokoši štajerske pasme, ukvarjajo pa se tudi z vzrejo plemenskih bikov. Samo letos so prodali 22 plemenskih merjascev, 30 plemenskih svinj in 6 plemenskih bikov. Razen tega so izvedli 2 gnojilne poskuse na travnikih in tečaj za sušenje trave na sušilih, pripravljajo pa tudi razna predavanja za živinorejce.

Konjska Kmetijska zadruga ima tečaje, ker nima kmetijskih tehnikov. Zaradi tega skrbi, da bi omogočila šolanje domačim kmečkim sinovom in hčeram v raznih kmetijskih šolah. Tako štipendira zdaj 5 fantov in deklet, in sicer v Vrtnarski šoli v Celju, v

Kmetijski šoli v Sentjurju pri Celju, v Vinogradniško-sadjarjski šoli v Svočini in Srednji kmetijski šoli v Mariboru.

Aktiv mladih zadrugnikov v Slovenskih Konjicah šteje zdaj 120 članov, ki jim vsestransko pomaga kmetijska zadruga. Le-ta je mladim zadrugnikom odstopila 10 arov sadovnjaka in 40 arov veliko njivo za skupno obdelovanje in razne poskuse. Razen tega so mladinci in mladinke prostovoljno prevzeli razne naloge, ki jih bodo izvedli na posestvih svojih staršev. Tako bodo prebelili hlevce, delali gnojilne poskuse, cepili drevesa, škropili sadno drevje in podobno, zadrugi pa bodo pomagali preurediti stari zidani hlev za zadrugne prostore s pisarnami in skladišči. Mladi zadrugniki pa se uveljavljajo tudi na kulturnem področju. V kratkem času so ustanovili 60-članski pevski zbor, ki je že javno nastopil.

TUDI NA TA NAČIN LAHKO ZAGOTOVIMO NAPREDEK V ŽIVINOREJI

Občinski odbori so na podlagi temeljnega zakona o varstvu živine pred kužnimi boleznimi dolžni kmetovalcem, katerim pogine ali oboli živina na kužni bolezn, povrniti nastalo škodo. Žal pa je med nami še mnogo slabih kmetovalcev, ki sredstev, katera prejmejo od družbe kot odškodnino za poginulo žival, ne uporabijo za nabavo nove živali, marveč jih brezvestno potrošijo v povsem druge namene.

O tem problemu je temeljito razpravljal svet za kmetijstvo pri občini Vojnik, kjer so sklenili, da naj bi se odškodnina za poginulo žival v bodoče izplačevala le pod pogojem, da se lastnik poginule živali obveže za dobljeno odškodnino nabaviti drugo žival-rodovniške pasme, ki mora ustrezati vsem zahtevam napredne živinoreje.

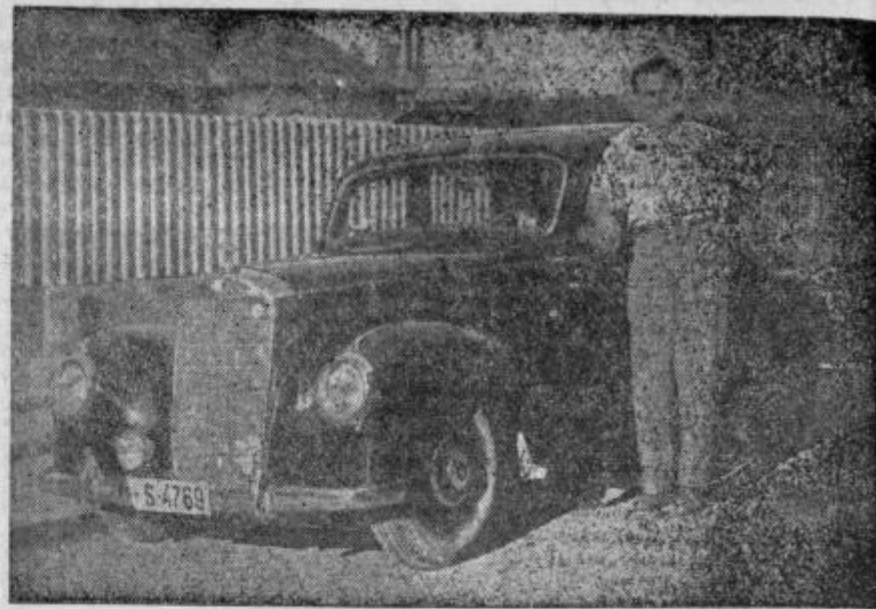
Seveda bo moral kmetovalec za nabavo nove živali prispevati določen znesek iz lastnih sredstev, ker izplačana odškodnina ne bo zadostila za nakup kvalitetne pasemske živali.

USTANOVILI BODO VETERINARSKO POSTAJO

Svet za kmetijstvo občinskega ljudskega odbora v Vojniku je pred nedavnim na svoji seji razpravljalo o problematiki veterinarske službe. Ustanoviti nameravajo samostojni finančni zavod »Veterinarsko postajo«, s sedežem v Strmcu, ki bo pričel z delom še ta mesec.

S tem bodo veterinarski službi v občini dokončno določili njen pravni položaj, ker bo zavod z upravnim odborom lahko bolj intenzivno skrbel za boljši pregled nad svojim notranjim gospodarskim delovanjem.

227.000 km brez generalnega popravila

Tov. Ivan Kuder, šofer pri lesni industriji »Savinja« v Celju je bil pred dnevi prav prijetno presenečen. Štiri leta že vozi osebni avtomobil Mercedes 20, ki je last tega podjetja, vendar v tem času ni imel nobenih okvar, večjih popravil ali karambolov. V tej dobi je tudi že prevozil 227.000 kilometrov, kar je brez dvoma lep rekord, od sedaj edini v državi.

Za ta izredni uspeh in pa za vestno čuvanje avtomobila mu je že pred dvema letoma tovarna Mercedes v Nemčiji podelila zlato značko za prevoženih 100.000 km. Pred nedavnim pa je tov. Kuder dobil od tovarne še drugo značko, prav tako zlato, in to za prevoženih 200.000 km. Pa ne samo to. Za vestno službo in skrbno čuvanje avtomobila je nagradilo tudi njegovo podjetje z lepo denarno nagrado. Diplomato je prejel tudi od sindikalne podružnice podjetja. Posebno nagrado mu priprav-

lja tudi servisna postaja Mercedes v Ljubljani, ko bo avtomobil odpeljal tja prvič v generalno reparaturo.

Res je skoraj neverjetno, da je mogoče prevoziti toliko kilometrov brez nezgod in popravil. Tov. Kuder je namreč vozil ta avtomobil ne samo po slovenskem, ampak tudi v inozemstvu, tako v Italiji, Avstriji, Nemčiji in Švici. Navzlic mnogim vožnjam in različnim cestam ter vremenskim neprilikam pa izgleda še danes ta avtomobil skoraj kot nov. To kaže, da je bilo vozilo v dobrih in skrbnih rokah, ki so ga dobro negovale in skrbno čvale. Šofer pa lahko prav gotovo služi za vzgled ostalim, ne samo v našem okraju, pač pa tudi v državi.

Tov. Kudru tudi mi čestitamo k uspehu, želimo pa mu še veliko voženj in nadaljnje kilometre brez popravil in nezgod.

Določene so proračunske vsote za komunalna podjetja

Svet za komunalo pri celjski občini je na zadnji seji razpravljalo o proračunski vsoti, določeni za vzdrževanje mestnih komunalnih naprav, ki jih opravljajo podjetja: Uprava cest in kanalizacij, Plinarna-odvod in Javne naprave ter Vrtnarstvo. Tako je bilo na seji določeno, da bo Uprava cest in kanalizacij imela na razpolago v letu 1956 30 milijonov din. Ta vsota bo v glavnem komaj zadostovala za vzdrževanje cestnega in kanalizacijskega omrežja.

Plinarna-odvod, ki obenem urejuje tudi mestno razsvetljavo, ima v proračunu predvidenih 5 milijonov dinarjev za vzdrževanje javnega elektrifikacijskega omrežja ter za tokovino javne razsvetljave. Podjetje Javne naprave je za svojo redno dejavnost dobilo 6.600.000 dinarjev, medtem ko je Mestna vrtnarija dobila 3 milijone din. Za to vsoto pa mora izdelati še podroben program dela.

IZMERA NADALJNJIH PREDELAV MESTA CELJA

Svet za komunalo mestne občine je določil 3.400.000 din kot pogodbeno vsoto Geodetskemu zavodu za izmero nadaljnjih mestnih površin, predvsem pa področja Sp. Hudinje. Geodetski zavod bo z izmero v najkrajšem času gotov, tako da bo mesto Celje v tem pogledu kmalu popolnoma na zeleni veji.

DORNOV KAMNOLOM BO UKINJEN

Na predlog Turističnega in olepševalnega društva je Svet za komunalo pri mestni občini razpravljalo o ukinitvi Dornovega kamnoloma. Ta kamnolom odjeda grič, na katerem stojijo grajske razvaline in kvari estetski izgled mesta na sploh. Svet se je zedinil, da mora ta kamnolom v najkrajšem času prenehati z delom in je v predvideni likvidaciji tega objekta obvestil splošno gradbeno podjetje Beton, ki ga sedaj izkorišča.

NOVA ZAZIDALNA POVRŠINA V CELJU

Svet za gradnjo in komunalo pri Občinskem ljudskem odboru Celje je na zadnji seji razpravljalo o novih zazidalnih površinah na področju mesta Celje, kjer bi gradili stanovanjske stavbe. Tako

imenovani otok, ki je bil pred nedavnim zato rezerviran, bo kmalu zazidan, treba pa je bilo določiti prostor za nadaljnje gradnje. Odločili so se za prostor med Kernikovo in Drapšinovo ulico in naročili strokovnjakom, da za zidavo tega področja izdelajo sodoben načrt.

NAČRT ZA CENTRALNE ČISTILNE NAPRAVE DAN V IZDELAVO

Celje s svojo močno industrijo onesnažuje Savinjo in pritoke, razni plini, ki jih izločajo oplake, pa kužijo tudi ozračje. Zaradi tega je v Celju nujno potrebna centralna čistilna naprava, kamor se bodo stekale vse nečiste vode in pretiščene odtekalke v tekočo vodo naprej. Svet za gradnjo in komunalo je proučil možnosti za zgraditev take naprave, ki jo bodo investirale tiste celjske tovarne in ustanove, ki povzročajo to škodljivo stanje. Načrt bo izdelal inž. Bežek iz Ljubljane. Točnejših podatkov, kje bo stala ta naprava in kako bo zgrajena, zaenkrat še nimamo.

V CELJU BODO GRADILI ENOSOBNA IN DVOSOBNA STANOVANJA V BLOKIH

Stanovanjska zadruga na otoku gradi trenutno več stanovanjskih blokov s trisobnimi stanovanji s kabineti. Ker interesi za gradnjo zadrugnih stanovanjskih hiš ne zmorejo v večji meri plačati takih stanovanj, je Svet za gradnjo in komunalo pri mestni občini sklenil naročiti izdelavo načrtov za enosobna in dvosobna stanovanja, zgrajena v večjih stanovanjskih blokih, ki gradnjo občutno pomenjujejo. Predvideno je, da bodo bloki za enosobna stanovanja imeli odja stopnišča in manj prostorov za gospodinjske potrebe, medtem ko bodo dvosobna stanovanja za razliko od prvih imela več sanitarnih prostorov.

TOČA HUDO PRIZADELA CELJSKO OKOLICO

V petek, dne 8. junija je toča napravila v bližnji celjski okolici — zlasti v Zvodnem in Osenci nepopravljivo škodo na vseh kulturah. Vinogradi so skorajda uničeni, sadno drevje je prazno, žitno klasje polomljeno.

Vojniški Quo vadis

«Sindikalna podružnica» na izletu

Nekaj drobnih iz vojniške občine

TRGOVSKI PODJETJI V DOBRNI IN VOJNIKU STA SE ZDRUŽILI

Trgovsko podjetje »Pri vrelcu« v Dobrni se je že v začetku tega leta obrnilo na Svet za gospodarstvo pri Občinskem ljudskem odboru v Vojniku, da bi mu dovolil združitve s trgovskim podjetjem »Potrošnik« v Vojniku. Trgovsko podjetje v Dobrni bi v najkrajšem času namreč zašlo v tako težaven finančni položaj, da bi bilo vsako rentabilno poslovanje nemogoče. Kolektiv podjetja je ugotovil, da je za obstoj trgovine edina rešitev v priključitvi k trgovski poslovalnici v Vojniku, kar je občinski odbor tudi potrdil.

Z združitvijo obeh trgovskih podjetij se bodo precej zmanjšali prevozni in upravni stroški, glavno pa je, da potrošniki ne bodo zaradi tega v ničemer prikrajšani.

V VOJNIKU IMAJO SVOJO ZDRAVSTVENO POSTAJO

Svet za zdravstvo in socialno politiko pri občinskem ljudskem odboru v Celju je predlagal vojniški občini, da sprejme v svoj okvir dosedanjí okrajni zavod »Zdravstveno postajo«. Naloga občinskih ljudskih odborov namreč je, da skrbijo za delo zdravstvenih ustanov ter za reševanje raznih zdravstvenih problemov. Člani občinskega sveta za zdravstvo in socialno politiko bodo sicer sprejeli predlog o prevzemu zdravstvene postaje v Vojniku in sektorske ambulante v Dobrni, vendar dvomijo v trenutni nadaljnji razvoj teh ustanov zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. Kljub težavnemu položaju menijo, da bodo tako lažje in hitreje reševali probleme zdravstvene službe.

SPREJELI SO SVOJ POSLOVNIK

Do nedavnega so člani obč. ljudskega odbora v Vojniku pogrešali konkretnih določb, s katerimi bi omogočili ljudskemu odboru občine čim lažje in uspešnejše delo. Zato so pred tednom sprejeli na seji Poslovnik, ki določa med drugim postopke o sklicevanju sej, predlaganju dnevnega reda, o obravnavanju raznih drugih predlogov, o gla-

V žalski občini predvidevajo izdaten dvig družbenega proizvoda

OBČINSKI LJUDSKI ODBOR V ŽALCU JE SPREJEL DRUŽBENI PLAN IN PRORAČUN ZA LETO 1956

Na svoji deseti seji je občinski ljudski odbor v Žalcu razpravljalo o družbenem planu in proračunu za leto 1956 in ju soglasno sprejel. Za uvod v razpravo je podpredsednik OLO Miran Cvenk obrazložil načela, na katerih temelji družbeni plan in proračun okraja, zatem pa je predsednik občinskega ljudskega odbora Ivan Rančigaj podrobno analiziral družbeni plan in proračun občine. Značilnosti družbenega plana občine so zlasti v povečanju narodnega dohodka za 11% ali za 493 milijonov dinarjev v primerjavi z letom 1955. Tako povečanje narodnega do-

hodka je predvideno zaradi večje proizvodnje v obeh premovalniških (Zabukovca in Liboje) in pa v tekstilni industriji. Na povečanje proizvodnje bodo v glavnem vplivali razširitev kapacitet, povečana produktivnost dela, boljša preskrba domačega tržišča in povečanje izvoza. Kmetijstvo bo ostalo v občini na lanskeoletni ravni. V letošnjem letu pa se formira pri občini poseben sklad za napredek vasi, v višini 15 milijonov dinarjev. Glede na to, da bodo zaradi tednje odpade vse negospodarske investicije, bodo iz tega sklada elektrificirali nekatere hribov-

ske vasi (Marija Reka, Leke, deloma pa bodo kreditirali dograditev ozbona zgraditev vodovoda v Preboku, Seščah, Crnovi in v Žalcu.

V ta namen bodo potrebni naslednji ekonomski ukrepi: Gostinska podjetja in gostišča bodo plačevala v letu 1956 samo amortizacijo za vzdrževanje v višini 30% predpisane polne amortizacije. Obrestna mersa na osnovna sredstva obrtnih podjetij in delavnic ter gostinskih in komunalnih podjetij znaša 2%. Gostinska podjetja in gostišča ne bodo plačala obresti na osnovna sredstva od poslovnih zgradb. Trgovska podjetja in trgovine ustvarijo sredstva plačnega sklada od doseženega prometa v višini 3 do 8%. Dobiček trgovinskih podjetij se razdeli tako, da odpade 50% na preučevanje, 50% pa na investicijski sklad. Povprečna stopnja občinske doklade na dohodke od kmetijstva bo znašala 7% od katastrskega čistega donosa, kar predstavlja v denarju 21 milijonov dinarjev. Zaradi nižjega hektarskega donosa in pa zavoljo nižje prometne vrednosti bodo kmetje v hribovskih predelih (Pirešča, Galicija, Ponikva, Sentiandraž, Sentjanž, Dobrovlje, Loke, Marija Reka in Goznik) plačali le 4% kmetje v nižinskih predelih pa 8% doklade, kar je vsekarov pravičen in socialen ukrep. Zviša se prometni davek na alkoholne pijače za 5% (ne velja za pivo), za prodajo industrijskih proizvodov pa za 1%.

Družbeni plan predvideva naslednje sklade: stanovanjski 54 milijonov, investicijski 24 milijonov, za napredek vasi 15 milijonov in 2 milijona za cestni sklad.

V letu 1956 bo razpolagal Občinski ljudski odbor Žalec s skupnimi sredstvi za kritje proračunskih izdatkov v višini 124 milijonov dinarjev, od česar odpade na proračunske izdatke 100 milijonov, na rezervno II pa 15 milijonov dinarjev. Proračunski izdatki so proračunani na podlagi lanskeletne realizacije in so resnično minimalni. Pri razdelku izdatkov so sodelovali vsi predsedniki svetov. Občinski ljudski odbor bo najel kredit v znesku 5 milijonov dinarjev za razširitev upravnega poslopija, stara občinska zgradba pa bo predana stanovanjskemu skladu. Rezerva II bo ustvarjena iz zvišanega prometnega davka na alkoholne pijače in na industrijske proizvode.

Potem, ko so po izčrpnih razpravi soglasno sprejeli družbeni plan in proračun za leto 1956, so ljudski odborniki sprejeli še vrsto odlokov in sklepov ter tudi potrdili nekatera pravila podjetij in zadrug. Končno so tudi sklenili izreči tovarišem Ivanu Zagarju, Antonu Potočniku in Vinku Cijanju, kmetom iz Sešč in članom režijskega odbora za gradnjo mostu preko Savinje pisмено zahvalo za zasluge, ki so si jih pridobili pri gradnji mostu. Vso priznanje pa gre tudi vsem Seščanom, ki so s svojimi prispevki v tako kratkem času omogočili postavitev štirinajst milijonov dinarjev vredne in važne komunalni-kacijske naprave. D. P.

USTANOVILI SO TURISTIČNO DRUŠTVO

Pred kratkim so v Vojniku ustanovili Turistično olepševalno društvo, ki namerava urediti zunanji videz Vojnika in mu vrniti njegov turističen pomen. V ta namen nameravajo preurediti dosedanje občinsko cesto in del gimnazijskega vrta v park. Ob tej cesti so že spomladaj zasadili preko 60 mladih brez, obenem pa so odstranili razraščeno živo mejo ob cesti, ki vodi iz trga proti osnovni šoli. Na posebni vrtni parceli nameravajo gojiti tudi raznovrstno cvetje.

IZ STRMCA

Preteklo nedeljo so učenci osemletke v Strmcu igrali Golievo otroško igro: Srce igračk. Udeležba ni bila najboljša. Starši se premalo zanimajo za otroške prireditve.

Nedeljo je priredila tukajšnja sola razstavo izdelkov ročnih spretnosti učencev vseh razredov. Obiskalo jo je precejšnje število staršev. Pokazala je, da se da ročno delo uspešno poučevati z iznajdljivostjo in prizadevnostjo učiteljev. Posebno priznanje za to razstavo zaslužita tov. Janko Pristlan in Ljilka Gorčan.

Krajevni odbor ZB v Strmcu je imel sejo, na kateri je sklenil, da bo tudi letos s podporo vseh množičnih organizacij priredil svečan krajevni praznik. Tako bodo dne 3. julija izkopali pomsrtne ostanke padlih borcev, ki so na tukajšnjem pokopališču, in jih bodo svečano pokopali pri tukajšnjem spomeniku.

Turistična razstava celjskih likovnih umetnikov

Otroka, ki obvladata štiri jezike

Letos praznujemo v Celju II. turistični teden in z njim vrsto prireditev, katere nam je pripravilo agilno Opleševalno in turistično društvo. Med te prireditve spada tudi likovna razstava, ki naj iz umetniške in umetnostne plati doprinese svoj delež k paroli: pospešujmo turizem. Lepa naloga je to: z umetniško roko ali še bolje z umetnostno invencijo odkrivati ljudem naravne lepote.

Celjska okolica je zelo lepa in zelo raznolika: sega od obzonskega gručevja do sredogorja, ki učinkovito obrobja Spodnjo Savinjsko dolino in do kameniti hvršacov Kamniških Alp, sivih bratov hudournih oblakov. Mnogi so motivov, ki se vrstijo ter se v obeh popotnika povezujejo v šopek nepozabnih doživetij in prijetnih spominov. Koliko neizkoriščenega lepote bogstva leži v naši mali slovenski zemlji, neizčrpano tako za umetnika kot turista. Lepe pokrajine in slike so najpopularnejše stične točke med široko publiko in umetnostjo, saj jih med seboj tesno povezujejo. Ako človek obišče razstave sodobnega pokrajinskega slikarstva se pravzaprav čudi, kako malo naši umetniki izkoristijo to, kar jim narava nudi. Večina motivov je navadno vzeta iz neposredne mestne okolice, ničesar pa iz oddaljenih krajev, v našem primeru Savinjske doline in Obsetelja, kjer je znal Matija Jama poiskati take motivne vrednote, da so v ponos slovenskega naroda. Po motivni plati razstava torej kar nekoliko razočara, saj nam manj nudi, kot bi lahko od nje pričakovali.

Drugače pa je z aranžiranjem in kvaliteto razstavljenih del. Aranžma je preprosto, okusen in predvsem ne preost, kar pušča umetninam dovolj prostora za njih individualno uveljavljanje. Tudi kvaliteta razstavljenih del je povprečno na zadovoljivi višini. Med deli je največ akvarelov (13), nekaj olj (6) in grafike (5) ter 1 pastel. Umetno-obrtno plat zastopa Rakova lesna intarzija z zgodovinskima podobama Celja, izrazito dekorativno pa v les žgani »kopiji« celjskih motivov, vzetih iz zbirke Vischerja in Seebacherja.

Med olji je posebno omeniti Lorenčakovo »Celje« s pogledom izpred hotela »Savinje« na kapucinski most in na Savinjsko nabrežje. Mirno lahko rečemo, da je to doslej najboljša celjska veduta, izvedena v olju. Odlikuje jo predvsem velika svežost barv, nanešenih s pretehtanim kompozicijskim smislom za sožitje zelenih in rdečih tonov.

Dobri deli sta tudi obe olji Darinke Lorenčak, med katerima smo »Tovarno« že videli na prejšnji razstavi. Pogumno je barvna zasnovala slike »Nad opekarno«, kjer rdeči in rumeni toni kar žare in prostorno izredno učinkovito preki-

njajo zeleno ploho. Gorjupova »Dobrna« je solidno delo, zgrajeno na kontrastu temnega ospredja in svetlega zračnega ozadja, le da je obesoeno preblizu okna. Podjedova »Zaga pri Lučah« dokazuje sigurnost osvojenih pozicij tega nadebudnega amaterja-krajinarja. Seveda so na taki poti pogosti tudi spodrsliji, kar dokazuje ravno razsvetljena slika, kjer je Podjedu zmanjkalo zamaha pri ozadju, ki se mu je razdrobilo. Pristovškove »Svetina« je medlo, pastelasto tretirano olje, ki dokazuje, da je njena avtorica dober portretist a slab krajinar. Mnogo bolj simpatičen je pastel »Gornji grad«, ki je tudi kompozicijsko bolj pogoden in dokazuje, da je Pristovškovi pastel bliže kot olje. Deržek je razstavil 5 grafik, ki so na približno enaki kvalitetni višini. Posebno simpatične so »Miklavški hrib«, »Celjska industrija« in »Savinjsko nabrežje«, nekoliko premešana pa je »Logarska dolina«. Deržekove grafike so postale v mrazu mehkejše, kar dokazuje, da umetnik na svoji eksperimentalni poti razvoja tipa za vedno popolnejšim izraznimi učinki.

To pot so se posebno dobro izkazali akvarelisti. Štuka Ljubica, ki je po daljšem prestanku zopet razstavila, je naredila razveseljiv korak naprej in dosegla prečiščeno akvarelno tehniko, na katere kvalitetni višini se bo — upajmo — obdržala. Njeni akvareli so pogumno »vrženi« na papir, barve so v čistih ploskvah položene ena ob drugo. Vsi njeni akvareli so dobra dela, najboljše pa so »Pot v Rožno dolino«, »Trémerje« in »Muzej«. Akvareli Štuke Cvetka so solidnejši od Ljubicihina, a manj sveži. Posebno je med njimi pohvaliti »Porušeni most«, »Breg« in »Te-harje«. Mačkova, ki razstavlja izven žirije, je pokazala impresiven »Mrak ob Ložnici«, ki pa kvaliteto zaostaja za prejšnjimi. Slabši je Zdoškov akvarel »Iz Celja«. Zdošek se ne more otresti konture, ki je za dober akvarel nedopustna, ker mu jemlje neposrednost.

Ob koncu lahko rečemo, da je letošnja turistično-umetniška razstava mnogo kvalitetnejša od lanske ter dokazuje počasen, vendar stalen dvig kvalitete nivoja celjske likovno-umetnostne delavnosti.

Jože Curk

Literarno glasbeni večer v Celju

Pred tednom dni je bil v Celju literarno-glasbeni večer, na katerem so sodelovali celjski literatni-knjževniki in Celjski godalni kvartet pod vodstvom prof. Dušana Sancina v sestavi: M. Vidensek, P. Čremožnik, D. Sancin in K. Korent.

Kot prvi se je predstavil Herbert Grün s kratkim odlomkom iz eseja: Umetnost za današnjo rabo, v katerem je s krepkim, drznim zamahom ujel kozček življenja, ki je bilo in je in ga razčlenil, sicer ne do poslednjih detajlov.

Andrej Hieng je prebral odlomek iz novele Tri samote. Čeprav odlomek ni predstavljal zaključnega individualnega kompleksa, je vendar v njem čutili utrip življenja in resničnega dogajanja. Vsekarer je bil Hieng najboljši prozaiist tega večera.

G. Grobelnik je umetniško dovršeno interpretiral humoristično črtico Vladimirja Levstika: Tesis Obabulbos. Levstik je znal v črtici ujeti živo in deloma tudi posrečno humoristično sliko dialektskega življenja. Vendar moti večih prisljnih humor, ki je mestoma že kar krepko ponesrečen, da se mu samo medlo nasmehne.

Tudi od avtorja knjige »Zivi zid« Staneta Terčaka smo pričakovali več. Prebral je svojo črtico Iztokova smrt. Gotovo se je zgodilo vse tako kot je bilo opisano. Vendar ni in za umetnost ne sme biti dovolj, da nek dogodek le

kronološko zabeležimo. Manjka čustva, ki je v vsakem človeku, posebno če je pred dejstvom, pred kakršnim je bil iztok in njegova soborca Junis in Krim.

S črtico Tekmici iz podstrešnice se je predstavil Izidor Horvat. Naslikal je problem dveh deklet in konjarja, ki si vzame najprej eno, nato pa je vzljudil drugo. Problem je star in lahko bi trdil, da ga je že obravnaval marsikak naš in tuji pisatelj.

Dane Debič, ki je pred nedavnim izdal svoj prvi roman »Neurje v dolini«, je precej razočaral. Njegovo podajanje odlomka iz romana »Skrahiranega aktivista« je bilo skrajno medlo in nejasno. Precej je motil tudi dialekt, tako da so ga poslušalci težko razumeli. Sicer mu ni oporekati njegove umetniške vrednosti, ki bi bila lahko učinkovitejša, ako bi izbral primernejši in jasnejši odlomek iz romana. Tako pa je bil odlomek sam zase, nepovezan na prejšnje dogodke, neučinkovit.

Kot čisto samosvoja, malce samozavestna osebnost je nastopil Ivan Seničar, ki je navdušil vse s svojimi pesmimi in meditacijami. S krepkimi, včasih precej drznimi liričnimi prispodobami je močno poživil večer. Njegov verz čist, brez nepotrebnih besed, poln jasnih in morda malce modernih pesniških prispodob, ki smo jih pri ostalih sodelavcih tako zelo pogrešali.

Drago Kumer se je predstavil s črtico: Poslovilno pismo proletarca P. M. Zgodba je zajeta iz stvarnega življenja, pripovedovanje je mestoma precej naturalistično pobarvano. Prepleta ga včasih že kar malo pregraba ironija. Njegovo branje je bilo sprva monotono in neuravnovešeno, postopoma pa je postalo z razpletom zgodbe tudi bolj živahno.

Tudi celjski književnik Fran Roš ni bral svojih najboljših pesmi. Hvalevreden je njegov nastop in podajanje samih pesmi, ki jih je citiral z izredno igrivo modulacijo.

Nazadnje se je predstavil še dijak celjskega učiteljskega Ervin Fric. Kljub temu, da njegova poezija ne seže preko prvih pesniških poizkusov, je v njegovih verzih nekaj pristrčnega, skoraj nalnega.

Celjski godalni kvartet je z občutkom za detaljne nianse in tankim poslušom za umetniško prednašanje predvajal Webrovo koračnico, Dvořakov valček in Slovaško ter Mozartov menuet.

V literarnem delu programa je bilo preveč proze, kar je precej motilo.

Kumer

Ko smo ravno na koncu šolskega leta in se marsikateri pionir in pionirka kuja zaradi slabega reda iz tega ali onega predmeta, poleg tega pa starši večkrat opravičujejo svojo premajhno skrb za učence otroke med šolskim letom s tem, da ugotavljajo, češ, kako preveč zahtevajo od otrok v naših šolah, bo morda tale pri-spevek ravno prav prišel.

Nedavno sem bil povabljen k družini Tretjakovih, ki so se pred tedni vrnil iz vročega Egipta. Tovariš Tretjak je pred tremi leti odšel v daljno afriško deželo kot naš trgovski zastopnik. Z njim je šla tudi njegova družina. Sinček Ziga je imel takrat pet, mala Agica pa tri leta. Prvič smo se srečali v Alexandriji pred dvema leti, ko sta oba pionirka daleč od domovine hodila še v otroški vrtec. Že takrat, po enem letu bivanja v tujini, sta oba prijetno žgolela franco-ske in nemške pesmice, alexandrijske ulice in arabski prijatelji njenih staršev pa so jima pripomogli do prvih stavkov izredno težke arabščine. Kar nekam sram me je bilo spričo teh dveh drobnih bitij, ki sta lahko govorila z vsakomur, ki je prišel v njihovo stanovanje. Mali Ziga je brez obotavljanja odšel na trg po grozdje in lubenico, ko nas je pri zastrtih oknih le preveč mučila žega...

To je bilo pred dvema leti. Med tem sta otroka že začela hoditi v šolo. Zamislite, kako težko je za naše otroke v državah, kjer je Jugoslovanov veliko premalo, da bi lahko ustanovili jugoslovan-ske zavode za vzgojo otrok. Tretjakovi so otroka dali v nemško šolo, kjer je poleg učnega jezika nemščine še obvezen pouk francoščine in arabščine. Ziga, ki je sedaj star osem let in pol, je bil pred zaključkom drugega razreda, ko so se vrnil v domovino. Prvi razred je dokončal z odliko, da celo najboljši je bil v razredu, dasiravno so bili v šoli tudi nemški otroci, ki z materin-skim jezikom niso imeli težav. Ziga je ponosen, da je bil pohvaljen kot najboljši. Njegova pridnost ni samo nje-mu v korist. Častno je zastopal in dvigal ugled jugoslovankega pionirja v prijateljskem Egiptu.

Tudi mala, črnooka Agica je lani že začela hoditi v osnovno šolo. Kot njen brat, zna tudi ona na pamet recitirati arabske, francoske in nemške pesmice. Slovensko pa govorita oba enako lepo, kot če bi živeła ves čas v domovini. V šoli sta imela za součence najras-ličnejše tovariše. Bili so tu otroci iz

vseh držav Evrope, Afrike in Azije. Bili pa so vmes tudi otroci arabščine staršev, ki so imeli toliko denarja, da so lahko plačevali šolnino. Za oba mala pionirja so morali Tretjakovi plašati mesečno 12 funtov šolnina, kar v našem denarju znaša okoli 24.000 din. Seveda sta se njuna mamica in očka zelo trudila za nju, da nista zaostala za svojnimi vrstniki v domovini. Vendar, če Ziga in Agica ne bi bila tako poslušna in pridna, bi se danes ne mogla pohvaliti, da znata gladko nemško in francosko, poleg tega pa precej dobro arabsko, ki je za moje pojme tako težak jezik, da se ga tudi vse življenje ne bi mogel naučiti.

Ob mojem obisku na njihovem domu v Ljubljani so posneli njune recitacije tudi za radio. Ziga je pesem v arabščini o psičku prevedel v slovenščino in jo povedal tudi po slovensko.

Z novim šolskim letom bosta oba nadaljevala šolo na ljubljanski šoli. Gotovo bosta tudi v domovini med najboljšimi učenci. Seveda sta oba videla že veliko sveta, da bi jima bilo treba kar zavidati. Oba mala junaka vama predstavljamo na sliki, ko sta se v družbi mamic in očka dala slikati za spomin pred znamenito egiptovski sfinxom.

Le pomislite sedaj, pionirji. Ziga je star osem in pol, Agica pa šest let. Oba znata poleg slovenščine še tri tuje jezike, znata tudi računati, brati in pisati aspleteno arabsko pisavo. Vidite, da ni nič pretežko za male glavice, samo če je kaj volje, pridnosti in vzpodbude od staršev.

V štiriinštiridesetih letih nisem zamudil nobenega učiteljskega zborovanja

Učitelji vojniške občine, z gosti iz celjskega in konjskega Društva učiteljev, so se pred dnevi zbrali v Frankolovem na svečanem sestanku. Poslovili so se od treh svojih stanovskih tovarišev, ki so s tem šolskim letom končali svoje plodno delo v učilnicah. Tovarišici Toplak Valerija iz Dobrne ter Senegačnik Barbara tudi iz Dobrne in senior članstva tega društva tovariš Pejha Ignac so bili slavljenci tega dne.

Po orisu življenjske in še posebej službene poti posameznega je predsednik društva in obenem najaktivnejši pobudnik slovenstvi tov. Matko Matjan prikazal pomembnosti takega slovesa.

Po enaintrideset let sta poučevali tovarišica Toplakova in Senegačnikova, tovariš Pejha pa je učitelj od 1912 leta in je na Frankolovem razen štirih okupacijskih let poučeval od 1921. leta. Rosne oči, trije šopki živordečih nageljev, darila Društva vojniških učiteljev in profesorjev, Občinskega ljudskega odbora Vojniki in Okrajnega ljudskega odbora Celje ter celotno razpoloženje je dokazovalo, da je bil sloves prijateljski, iskren in težak. Ko se je tovariš Pejhan zahvalil, je med drugim povedal, da v vseh štiriinštiridesetih letih službovanja ni zamudil niti onega učiteljskega zborovanja. Take tovariške vezi se težko trgajo.

Po prvem delu slovesnosti se šli k sesednici šoli v Črešnjice, kjer jih je zelo gostoljubno sprejela tamkajšnja upraviteljica tovarišica Minka Pejha-Pišková. Tu sta imela poučni predava-nji e geološkem razvoju in o zgodovini celjske kotline predmetna učitelja tov. Drago Robernik in tov. Ado Muršič.

V vojniški podružnici Društva učiteljev in profesorjev so se na tako lep način prvič poslovili od svojih sklanjskih tovarišev.

Uspela razstava risb v Šmarju

Gimnazijci v Šmarju pri Jelšah so nam letos pripravili pravečo presenečenje. Že vsa leta prirejajo ob zaključku šolskega leta razstave šolskih risb. Tudi letos so se izkazali, da jih lahko postavimo za vzgled ostalim šolam v okolici. Ureditev razstave je zahtevala ga profesorja, kvaliteta in kvantiteta razstavljenega dela pa nas ugodno presenečata.

Stene štirih učilnic in dveh hodnikov so prekrile z risbami, ki jih je zelo veliko. Razstava ni labor najboljših del dijakov, temveč celotno njihovo delo, saj je vsak učenec zastopan s povprečno 30 risbami. Kljub temu kažeje

idejni visoko povprečje in skrbno učiteljevo vodstvo.

Kar redko srečamo na podobnih razstavah, so kaširane maske in glave, ki so jih dijaki sami modelirali iz gline, nato kaširali in pobarvali. Vsi prostori so dekorirani s temi maskami, ki prikazujejo pustne seme, glave najrazličnejših živali, smrt, čelade, oklepe itd. Te figure so namenjene kulturno-umetniškim društvom, ki so jih že letos uporabljala.

Brez dvoma je razstava v Šmarju uspeh za vsa šola, zasluga in pohvala pa gre predvsem profesorju Josipu Grubarju, ki že dolga leta uči risanje.

Uspešno delo ljudskih univerz v Šaleški dolini

Šoštanjna ljudska univerza je pripravila lani v Šoštanju in okoliških krajih 15 uspešnih predavanj, katera je povprečno obiskalo 155 poslušalcev. Najbolje je bilo obiskano predavanje inž. Ahčana O razvoju Šaleške doline, najslabše pa predavanje O svetovanju in poklicih. Poleg predavanj je bilo v okviru ljudske univerze še pet tečajev: dva jezikovna in trije strokovni, za okoliške vasi pa so organizirali pet predavanj iz kmetijstva. V Šoštanju so delali tudi v posameznih ideoloških krožkih v podjetjih.

Tudi v Velenju, kjer so priredili 12 zelo uspešnih predavanj, niso hoteli zaostajati za Šoštanjem. Najbolje je bilo obiskano predavanje O vtihsih potovanju po Kitajskem, ostala pa so bila večinoma vzgojnega značaja. Na predavanjih je bilo povprečno le 84 slušateljev, zato se je ljudska univerza povezala s

sindikalnimi organizacijami. Organizirali so tudi dva jezikovna in splošno izobraževalni tečaj, katerega obiskuje 80 mladih rudarjev.

V Šmartnem ob Paki je priredila ljudska univerza več predavanj iz kmetijstva, ki so bila zadovoljivo obiskana.

Vse tri ljudske univerze se že prav marljivo pripravljajo za nadaljnje delo. Tako nameravajo v Šoštanju nabaviti kino projektor na ozek trak, izdati brošuro o svojem dosedanjem delu in organizirati še tečaj za esperantiste. V Velenju bodo ustanovili šolo za starše, obenem pa bodo pripravili vrsto predavanj, ki jih bodo spremljali filmi. Poskrbeli bodo tudi za enoletno šolo za delavce. V Šmartnem ob Paki pa bodo pripravili več predavanj iz kmetijstva in politične ekonomije. Ljudske univerze nameravajo razširiti svoje delo tudi na bolj oddaljene kraje.

V Žalcu so odprli gledališče lutk

Že ob svoji ustanovitvi si je Društvo prijateljev mladine v Žalcu med drugim zastavilo tudi nalogo, ustanoviti čimprej za naše najmlajše lutkovno gledališče. Zamisel je zaradi objektivnih vzrokov le počasi zorela, dokler ni ob zadnjih dneh letošnjega šolskega leta končno le dozorela. Posebna sekcija s tov. Joštom na čelu je tiho in vztrajno pripravljala oder, pri čemer so v materialu in z delom pomagala žalska podjetja, kot n. pr. Hmezad, Juteks in

Gradbeno podjetje, medtem pa je umetniško vodstvo izbralo že prvo igrice »Rdeča kapica« in jo v režiji tov. Janžekove do konca maja tudi naštudiralo. Ko je tova. Bernikova preskrbela oziroma izdelala za lutke primerne kostume, je bilo vse pripravljeno za otvoritev lutkovnega gledališča in za prvo premiero. To se je zgodilo 9. in 10. junija, kar je bil velik dogodek za našo mladino.

V Žalcu je nujno potrebna GLASBENA ŠOLA

V nedeljo popoldne so otroci in mladinci iz Žalca in okolice izredno razveselili starše in ostale prijatelje mladine, ko so pod vodstvom svoje poštvalne profesorice klavirja, Pečaričeve, pokazali sadove svojega prizadevanja. V dvournem izvajanju je nad trideset učencev v starosti od šestih do šestnajstih let pokazalo na klavirju tako lepe uspehe, da so bil navzoči nad njimi nadvse prijetno presenečeni. Zlasti velja ta ugotovitev za starejše »ase«, med katerimi so nekateri že pravi umet-

niki. Mimo ostalih je treba posebej pohvalno omeniti Stokljevo, tri Zurajevo, Kuharjevo, Hrovatovo in še nekatere druge; nad vse pa se je povzpeli mali Piki, ki je na klavirju že pravi mojster.

Produkcija mladih pianistov naravnost vpije po otvoritvi glasbene šole v Žalcu, saj bi bilo tudi veliko interesentov za godala in pihala. Sklep sveta za kulturo in prosveto pri občini o ustanovitvi glasbene šole žal letos zavoljo štednje ne bo izvedljiv.

Gostovanje Mariborske opere v Celju

Preteklo soboto so gostovali v okviru Turističnega tedna v Celju Maribortani z opero Giordana Chenier, delom skladatelja U. Giordana.

Opera, ki je sicer zelo težka za izvedbo, je bila zelo dobro naštudirana. Dirigent je bil Jakov Cipci, Ciril Debevec pa je režiral delo kot gost. Glavne vloge so odpeli Rakovec, Svagljeva in Kamušič.

Kljub komplicirani zgradbi Giordanove glasbe, ki zahteva precizno skladnost vstopov, je mariborski orkester dokazal, kaj zmore pod vodstvom takšnega dirigenta, kot je Cipci.

Lado Rakovec je s svojim lepo obarvanim glasom uspešno odpel naslovno vlogo. Tudi Svigljeva je bila posebno v končni sceni pevsko in kot lik zelo uspešna.

Kamušič je nastopil kar v dveh vlogah, in sicer kot sluga in kasneje kot komisar Gérard. Opera André Chenier ima še celo vrsto manjših vlog, kot so mulatka Bersi (Sadnikova), duhovnik (Majerič) in Fléville (Colnarčič). Večji vlogi imata še Vidčeva kot grafica in sanskilot Mathieu, ki ga je pevsko zelo dobro odigral Kovač.

Tudi balet, popoldne, je prispeval

CELJSKI

Starši in otroci bodite previdnejši

in ZALOŽBA

Novinar iz Nove Zelandije bo obiskal Celje

V sredo, 27. junija ob 19,30 bo predaval kot gost Društva esperantistov v dvorani OSS novozelandski novinar E. Bertram Potts. Predaval bo o temi: Avanturistična doba v Novi Zelandiji. Predavanje bo brez dvoma sila zanimivo, saj bo govoril o času v Novi Zelandiji, ko je cvetelo ropanje, trgovina s človeškim blegom, kanibalizem, tetoviranje in razni drugi običaji.

G. Bertram Potts je s svojo soprogo obiskal na svojem potovanju po Jugoslaviji že nekatera druga mesta, kjer je predaval v esperantskih društvih, novinarjem, na vseučiliščih in drugje.

VZGOJITELJICE SO ZBOROVALE

Pred dnevi so zborovale v Celju vzgojiteljice celjskega okraja. O delu v vrtcih je poročala inšpektorica za predšolsko vzgojo. V diskusiji so vzgojiteljice razpravljale o večji medsebojni povezavi s hospitacijami in izrazile pomisleke o vprašanju vrtec kot samostojnih proračunskih ustanov. Vse kaže, da bo otroške vrte obiskovalo vedno manj otrok zaradi visoke šolnine, ki bo znašala mesečno 500 dinarjev. Tako se bo zmanjšala vzgojiteljska dejavnost posebno v krajih, kjer so pretežno delavske družine. V Saleški dolini sta otroška vrta Soštanj in Velenje pripravila lepi zaključni prireditvi. V Soštanju so organizirali akademijo, v Velenju pa razstavo risb in drugih izdelkov. Priznati moramo, da vzgojiteljice opravljajo svoje dolžnosti dobro in tako bogatijo otrokov duševni svet.

NA PRAGU MRTVAŠNICE GA JE ZADELA KAP

Ko so se v nedeljo popoldne pred mrliško vežo na Okolskem pokopališču zbirali pogrebci, da spremijo na zadnji poti pokojnega dr. Ernesta Kalana, je med prijatelji in znanci pokojnika stal v ospredju tudi 75-letni upokojeni notar FRANCE BURGER. Umrlemu je bil najboljši prijatelj, zato se je pred pogrebom hotel še zadnjič posloviti od njega. S tem namenom je stopil v mrliško vežo. Toda ni se prestopil praga mrtvašnice, že se je nezavesten zgrudil na tla. Okoli stoječi pogrebci so ga takoj dvignili in odnesli v avto, ki ga je odpeljal v celjsko bolnišnico, vendar jim je že med potjo umrl, zadet od srčne kapli.

Tragično naključje je hotelo, da je žena pokojnega notara Burgerja v času, ko so pokopavali dr. Kalana, ostala pri Kalanovi vdovi, ki se zaradi prevelike bolesti ni mogla udeležiti pogreba svojega moža. V tem, ko je v silni boli tolažila svojo prijateljico, je tudi njo nepričakovano dohitela strašna novica o nenadni smrti svojega moža. Pokojnega Franceta Burgerja, ki je bil zelo duhovit mož, velik narodnjak in dober strokovnjak v svojem poklicu, so v torek popoldne Celjani v lepem številu spremili na njegovi zadnji poti.

KAM V NEDELJO IZ CELJA?

Junjsko vreme je še vedno nezanesljivo in se lahko na izletu preseneči ploha, zato je sedaj čas samo za krajše popoldanske izlete v bližnjo celjsko okolico, kakor n. pr. preko Anškega vrha skozi Košnico in Polze.

Ne bomo li po običajni poti na Anski vrh, temveč si bomo izbrali gozdno stezo za bisvo »Gozdna restavracija« in se tu povzpeli navkreber po gozdu, v katerem sedaj zorijo borovnice in jagode. Po pol urni zmerni hoji bomo prispeli na Anski vrh, odkoder imamo lep razgled v dolino. Pot nadaljujemo po greben in nato po kolovozu nad Polzemom v Košnico. Tu se sedaj lahko odločimo za pot mimo Pečnika pod Humom v dolino in mimo bivšega Petrička, kjer je sedaj urejena Lovska restavracija, skozi Lisce v Celje. Lahko pa nadaljujemo pot mimo Kragolnice in Janca na cesto in običajno se lahko Miklavski hrib ali pa gremo takoj v mesto.

Dr. M.

NOVI prebivalstva

V času od 9. do 16. junija 1956 je bilo rojenih 37 dečkov in 33 deklic.

Poročili so se:

Oskar Naglav, uslužbenec in Leopoldina Goste, uslužbenka, oba iz Celja. Jožef Maznik, avtoenovarilec in Terezija Mesarič, kuh. pomočnica, oba iz Celja. Ciril Podbrški, delavec in Terezija Furman, gospodinjka pomočnica, oba iz Celja. Jernej Veronik, strojni tehnik in Ana Kobaše, namestnica, oba iz Maribora. Franjo Perc, ergonomist iz Slov. Konjic, namestnik, oba iz Celja. Stjepan Jurječ, šofer iz Imeno pri Podčetrku in Emilija Rupnik, bančnica uslužbenka iz Celja. Edvard Peček, rudar iz Pongrace pri Grižah in Pavlina Freitak, delavka iz Celja. Franc Glinskič, upokojenec in Zofija Fridau, delavka, oba iz Celja. Blaž, Martin Crepinšek, poslovođa in Silva Pivec, knjigovodkinja, oba iz Celja. Stanislav Novak, delavec in Marija Čakič, delavka, oba iz Celja. Ljubo, Franc Prelovec, strojni tehnik in Helena Vrhovšek, uslužbenka, oba iz Celja.

Umrli so:

Višnja Orel, otrok iz Huma na Sutili, star 6 let. Marija Povh, otrok iz Zg. Hudinje pri Celju, stara 5 let. Marija Müller, uslužbenka iz Celja, stara 68 let. Marija Kopriva, gospodinja iz Petrovci, stara 56 let. Terezija Rek, upokojenka iz Celja, stara 71 let. Mihael Borovnik, obrtovenec Doma onemogel iz Slov. Konjic, star 58 let. Stanislav Obreza, tovarniški delavec iz Creta pri Celju, star 37 let. Terezija Zemlja, upokojenka iz Celja, stara 76 let. Ladislav Tavčar, otrok iz Hrastratnice, star 12 dni. Franc Drobne, upokojenec iz Celja, star 83 let. Marija Ajdič, vzdrževana oseba iz Celja, stara 89 let. Dr. Ernest Kalan, odvetnik v poklju, star 75 let. Anton Ojstršek, delavec iz Polonice pri Laškem, star 44 let. Alojz Zavornik, sedlar iz Celja, star 69 let.

Mnogo zanimanja je vzbudil s svojim predavanjem o današnji Novi Zelandiji. V esperantskih krogih je g. Potts bral lastne dramatične monologe o raznih dogodkih, ki jih je napisal v mednarodnem jeziku.

Celjani-esperantisti, nudi se vam edinstvena priložnost, da boste poslušali tako zanimivo predavanje!

ZAKLJUČEK PRVEGA ŠOLSKEGA LETA NOVE ŠOLE NA POLULAH

Zelo lepo nedeljo so nam pripravili učenci šole »Frana Krajnc« na Polulah pod vodstvom upravitelja Franca Cuka in ostalih učiteljev.

V dvorani »Svobode« — Zagrad, pri Stegu, je bila akademija s pestrim sporedom, katerega so izvajali učenci omenjene šole.

S tem dajemo polno priznanje učitelstvu naše šole, ki je pokazalo že prvo leto tako velik uspeh.

P. R.

BIVŠI CELJSKI INDUSTRIJALEC CATER IZVRŠIL SAMOMOR

Celjani se gotovo še dobro spominjajo lesnega industrijalca Catra, ki je znal kmete dobro izžemat, delavcem pa nudil najnižje mezd. Te dni so avstrijski časopisi priobčili vest, da je bivši industrijalec Cater v Grazu izvršil samomor in ustrelil tudi svojo ljubico.

Cater je kmalu po osvoboditvi zapustil našo državo in prebival nekaj časa v Ameriki, nakar se je vrnil v Gradec.

TEKMOVANJE CELJSKIH ARANŽERJEV

V okviru II. celjskega turističnega tedna so tekmovali aranžerji, ki so prav okusno uredili trgovske izložbe. Posebna komisija si je ogledala izložbe in jih ocenila. Prvo mesto je osvojil Tomc za izložbo »park z vodnjakom« (Trg. podjetje Vesna, parfumerija), drugo Božičnik »leteči krožniki« (Ljudski magazin) tretje De Toma za izložbo »celjski turizem« (Volna), četrto Lah za »celjski turistični teden« (Ljudski magazin), peto Paunovič za »balončke« (Center) in še nekaj drugih. Najboljšim aranžerjem je Olepešvalno in turistično društvo podelilo denarne nagrade.

CELJSKI CIBIBANI SO LETOVALE

Pred tremi tedni je odšlo na letovanje v Kranjsko goro 24 predšolskih otrok. Slovo od domačih je bilo sicer težko, toda kmalu so se navadili novega življenja. Bili so prepuščeni skrbnim vzgojiteljicam, ki so jih naučile osnovnih pravil higijene tako, da so se vrnili otroci kot prerajeni domov.

Vračali so se zdravi in veseli, da bodo spet videli svoje starše.

K. A.

KRONIKA NEŠTEG

S kozolca je padel v Topovljah Leopold Mostik in si pri padcu zlomil nogo.

Jože Rozman iz Gornje vasi pri Preboldu je padel z voza, naloženega s senom. Utrpel je poškodbe na rebrih in glavi.

V apneniku Pečovnik je padel z glavo na žebelj Janez Ojstršek doma iz Rifengozda. Utrpel je težko poškodbo na glavi. Nezavestnega so prepeljali v bolnišnico.

Kolo je šlo čez nogo Francu Rosensteinu iz Poljan pri Rečici ob Savinji in mu jo zlomilo.

Jakoba Tajnska iz Sel pri Slivnici je v Irški gorci nekdo napadel in ga z nožem zabodel v vrat in hrbet.

Pri delu si je zlomil nogo Jernej Mauhar iz Stenice pri Vitanju.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU

(Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor)

Krompir, stari 18 (18—20), krompir, novi 45—50 (—), čebula, nova 75—80 (70—80), česen, novi 90—120 (80—120), fižol 50—75 (50—80), fižol v stročju 100 do 120 (—), grah v stročju 40—70 (80), solata 30 (30—70), cvetača — (150), špinača — (100), zelje, gl. 50 (—), zelje, rib. 35 (40), peteržil 150 (100—150), korenček 100—160 (100—150), pesa, jed. 80 (60), hren — (100), limone 240 (—), fige, suhe 166 (—), sadje, suho — (80), ohrovt — (60), borovnice — (45—90), rozline 400 (—), češnje 70 (50—60), jabolke — (40—50), jajce — (15—17), bučke 30 (—), mleko — (30—32), skuta — (120—140), smetana — (200), maslo — (460—520), med — (450), vino — (130), žganje — (350), kokoši — (400—650), piščanci — (200—300), Pšenica — (50 do 60), koruza — (45—55), koleraba 50 do 60 (50—60), pšenična moka — (75), pšenični zдроб — (75), kumare 100 (160), kumare kisle 80 (—), Zajci — (550), jagode — (130—160), radič — (100), gobe — (160—200).

Prisel je čas počitnic in mladina si išče oddiha pri kopanju, v igri in drugje. Da, tudi drugje. Tako se je zgodilo pred nedavnim, da so se trije fantje kopali na Savinji. Ker je bila voda prehladna, so raje odšli v gozd nad parkom, kjer so se lovili in po naključju našli star, pločevinast zaboj, poln mokrih in zarjavelih nabojev. Začeli so jih s kamni razbijati, dokler jim ni tega prepovedal najstarejši. Opoldne so povedali doma kaj so našli in poklicali organe ljudske milice, da so odstranili zaboj. Vsa sreča, da se je med njimi našel nekdo, ki jim je razbijanje prepovedal, sicer bi lahko prišlo še do nesreče.

Otroci, bodite pri vsaki najdbi municije skrajno previdni in ne igrajte se z njo. Starši, prijavite takoj vsako najdbo organom ljudske milice in opozarjajte ob vsaki priliki otroke na nevarnost, ki jim preti pri igranju z municijo!

Izkušnja jih ni izučila

Od delavskega sveta Opekarne Ljubca smo prejeli odgovor na članek »Izkušnja jih ni izučila«, ki ga je napisal Ratomir Kejakovič.

Delavski svet zatrjuje, da lani ni bilo nobene poverbe v podjetju, temveč v preteklih letih. Vendar pa so krivce že odstranili iz podjetja, tako da sedanji delavski svet in vodstvo podjetja z direktorjem vred nima s poverbami v preteklih letih nič skupnega. Takšna trditve je le potvarjanje dejstev in obkroževanje vodstva podjetja in kolektiva sploh.

Direktor Stanko Sodini ni izkoristil svojega vpliva na delavski svet, prav tako pa ni oskodoval skupnost za 100 tisoč dinarjev. Zadeva z zemljo, ki jo odvažajo je v bistvu čisto drugačna. Podjetje uporablja za proizvodnjo opeke glino, ki jo koplje v bližini obrata. Pred nakopavanjem glin je treba odstraniti vrhno plast zemlje, da ne moti izkopa glin. Po končanem kopanju se izkopano zemljišče spet zravnava in zasuje. Podjetje koplje glino na tujih zemljiščih, trenutno na Mirnikovem in Sodinovem, in je z njihovimi lastniki sklenilo pogodbe. Tako se po teh pogodbah nasipa odkopana zemlja na sosednja zemljišča, ki so last Sodinovih, Svetevčevih in Mirnikovih in na zemljišče, ki je last podjetja. Ni pa res, da bi vozil direktor kakšen material ali zemljo na njivo Sodinovih ali, da bi delali tja cesto. Nasipa se le tisto zemljišče Sodinovih, po katerem poteka industrijski tir podjetja. Za nasip uporabljajo preostali material za podlago, sicer pa prodaja podjetje odpadno opeko zidakov (lom) odjemalcem na kućne metre. Cesto, ki vodi v tovarno niso nasipali z odpadno opeko, ker je zato neprimerna. Ni res tudi to, da bi direktor podjetja prevažal zemljo s svojimi konji, ker jih sploh nima, ampak Sodinovi.

Dejstvo je, da je podjetje z novejšimi metodami dela napravilo napredek v tehničnem poslovanju. Zato so trditve pisca o nebudnosti in nepravilnosti poslovanja le groba klevetanje delavskega sveta in vodstva podjetja in ne družbena kritika poslovanja. Sicer pa vse kaže, da pisec očitno ni nameraval podati stvarne kritike, temveč stremi za drugimi cilji, ki so kolektiva dobro znani.

REDEK JUBILEJ MATURE

Osemdesetletnik svoje mature na solnograški gimnaziji praznuje te dni starosta Celjanov, dr. Juro Hrašovec, odvetnik v poklju.

SMRTNA NESREČA V KAMNOLOMU

V kamnolomu v Pečovniku se je v četrtek popoldne primerila težka nesreča, ki je zahtevala smrt minerja Antona Ojstrška, očeta štirih nedoletnih otrok, doma iz Polonice pri Svetini. Ojstršek je brez nadzorstva in brez pomoči vrtal skalo v višini 30 metrov. Skala pa, ki je bila že menda počena in več ton težka, se je zaradi tresenja odlomila in pokopala Ojstrška pod seboj.

4. in 22. julij bodo v Slov. Konjicah svečano praznili

Na skupnem posvetu, ki ga je pred dnevi sklical krajevni odbor ZB v Slov. Konjicah, so ob sodelovanju predstavnikov društev in organizacij sestavili okvirni program proslav 4. in 22. julija. Za 4. julij je predvideno, da bo imel krajevni odbor ZB v Slov. Konjicah svoj polletni občni zbor, na katerem bodo pregledali in ocenili svoje delo. Na večer pred praznikom pa bo pred kulturnim domom koncert konjske godbe in slavnostni govor o pomenu praznika. Na okoliških hribih, posebno v Skalcah, pa bodo prižgali več kresov. Podobno kot v Konjicah bodo polletne občne zbere imeli tudi v drugih krajevnih odborih ZB.

Na večer pred praznikom, to je Dneva vstaje, pa bo nastopil s samostoj-

PO OBČINSKI KONFERENCI ZKS V SLOV. KONJICAH

Na prvi seji Obč. komiteja ZKS v Slov. Konjicah je bil za sekretarja ponovno izvoljen ljudski poslanec, tov. inž. Adolf Tavčar, v ožji sekretariatu pa še trije člani komiteja. Osnovna točka razprave je bila posvečena sklepom nedavne občinske konference ZKS. Se posebej je bilo poudarjeno, da bo potrebno v bodoče posvetiti več pažnje sprejemanju novih članov iz vrst mladine, zlasti takih mladincev, ki so se pri delu že izkazali. To še posebej velja za večja podjetja, kjer je število zaposlenih mladih ljudi ponekod zelo visoko (n. pr. TKO Zreče okoli 200 ali tretjina itd.). Prav tako bo potrebno gledati, da se ustanove nove organizacije ZKS v Tovarni kovinskih izdelkov v Vitanju ter pri Gradbenem podjetju v Konjicah.

Člani komiteja so tudi ugotovili, da so posamezne organizacije ZK malomarne pri svojem poslovanju. Med te spada organizacija na Stranica, ki že za več mesecev ni odvedla članarine. Občinskemu komiteju tu niti ne javljajo, kdaj bodo imeli svoje sestanke, kar deloma velja še za nekatere druge. Razveseljivo pa je to, da je bila pred nedavnim zopet ustanovljena organizacija ZKS v Tepanju, ki je s svojim delom že pričela. Na seji so tudi sklenili, da bodo v kratkem dali na dnevni red vprašanje združništva v konjski občini kot eno najbolj važnih nalog v sedanjem času.

B. V.

NOVICE IZ LAŠKEGA

Pred kratkim je KZ Laško organizirala »Tekmo koscev«, kateri je prisostvovalo več sto ljudi. Tekmovali so najboljši kosci s področja laške zadruge in je bilo težko predvideti, kdo bo najboljši. Komisija je objektivno prisodila 1. mesto Mihaelu Rezcu iz vasi Lahomno. Vsi tekmovalci so prejeli praktične nagrade.

- O -

Svet Svobod in prosvetnih društev občine Laško se z vso vnemo pripravlja za »Kulturni festival«, ki bo v dneh med 23. jun. in 3. jul. t. l. Na festivalu bodo sodelovali DFD Svoboda Laško »Igro »Jernaš«, rudnik Laško »Slepo ljubeznijo«, prosvetno društvo Reka »Verigo« in prosv. društvo Vrh »Vzor« in soprogo. Sodelovala pa bodo poleg omenjenih še ostala prosvetna društva. Festival bo obsegal še več zanimivih prireditev.

- O -

Zadnja neurja, ki so divjala po Laškem in okolici, so napravila pri posevkih in vrtovih občutno škodo. Predvsem pa je neurje močno razdejalo občinske ceste. Škode je nad 4 milijone dinarjev.

K. T.

SEMINAR ZA ČLANE DELAVSKIH SVETOV

Občinski sindikalni svet v Zalecu je od 13. do 15. t. m. organiziral za člane delavskih svetov seminar, na katerega so bili povabljeni tudi direktorji podjetij. Dnevno je bilo na seminarju 145 udeležencev.

Posamezna vodstva kolektivov so pravilno razumela vzgojo članov samoupravnih organov. Zato je bil obisk seminarja iz teh podjetij prav zadovoljiv.

Pred zaključkom razprav je bila izražena želja, da naj bi se taki tečajji nadaljevali ne samo za člane delavskih svetov, ampak za celotne kolektive v podjetjih.

P.

RAZSTAVA RISARSKIH IZDELKOV IN ROČNIH DEL NA ŽALSKIH ŠOLAH

V nedeljo in ponedeljek je bila tako na osnovni šoli kot na nižji gimnaziji odprta razstava risarskih izdelkov in ročnih del, ki je privabila lepo število staršev in ljubiteljev mladine. Razstavljene risbe naših osnovnošolcev kažejo, da je temu, za estetsko vzgojo važnemu predmetu, posvečene dovolj pažnje, medtem ko srečavamo med izdelki nižje gimnazije že kar vrsto mladih umetnikov.

nim programom moški pevski zbor in solisti, kar v Konjicah že dolgo nismo slišali. Na sam praznik pa bo glavna prireditev ob 11. uri popoldne na železniški postaji, kjer bo odkritje spominske plošče dvema železničarjema, ki sta bila med prvimi talci ustreljena. Na tej proslavi bo imel slavnostni govor eden prvih odbornikov OF med okupacijo v tem kraju.

USPEL KULTURNI DAN PIONIRJEV IZ SENTVIDA PRI GROBELNEM

Pionirji osnovne šole v Sentvidu pri Grobelnem so tudi sodelovali v republiškem tekmovanju, katerega je napisalo uredništvo Pionirskega lista. Obiskali so partizanske grobove v Rakovcu, sprejeli cibibane v svoje vrste in organizirali ob zaključku šolskega leta kulturni dan.

Pred tednom je bil v šoli roditeljski sestanek, nato pa razstava pismenih, ročnih in risarskih izdelkov. Največ pozornosti so vzbudila razstavljena sodobna učila. Popoldne so pionirji v dvorani gasilskega doma zapeli nekaj pesmi, pa tudi recitatorji so se izkazali. Nato so uprizorili otroško igrice.

C. S.

RAZSTAVA ROČNIH DEL NA OSNOVNI ŠOLI VINSKI VREH PRI SLIVNICI

Ob zaključku šolskega leta je bila na naši osnovni šoli razstava deških in dekliških ročnih del, ki jo je priredila tov. Avguštinova, učiteljica ročnih del. Razstavo si je ogledalo veliko število ljudi. Vsi obiskovalci so bili navdušeni z razstavo.

T. F.

Z BREZE NAD LAŠKIM

Pred štirinajstimi dnevi je dramska skupina kulturno-izobraževalnega društva Breze uprizorila Nušičevo komedijo »Sumljiva oseba«, ki jo je režiral šolski upravitelj. Uprizoritve je zelo dobro uspela, gledalci so bili res zelo zadovoljni in si želijo še več takšnih prireditev. Kljub temu, da so nastopili večinoma igralci, ki se bihi prvič na odru, so se vsi prav priročno nasmejali.

Štrelska družina, v katero je vključeno največ mladine, je bila ustanovljena že lani. V kratkem času si je preskrbela puške, uredila strelski jarek in preskrbela vse potrebne rekvizite. Upejmo, da se bodo izkazali tudi na kakšnem strelskem tekmovanju.

Z. F.

VEČ POMOČI MANJŠIM PODJETJEM

Občinski sindikalni svet v Slovenskih Konjicah je pred dnevi sklical posvetovalno, katerega so se udeležili zastopniki delavskih svetov in upravniki odborov podjetij. Razpravljali so o letošnjem občinskem planu in proračunu, katerega je razložil predsednik ljudskega odbora, tovariš Minarič. Odborniki so poudarili sodelovanje med delavskimi sveti in ljudskim odborom. Menijo, da bi lahko bili zastopani člani delavskih svetov tudi v raznih komisijah, odborih in svetih ljudskega odbora, da bi se tako spoznali z gospodarstvom občine. Koristno bi bilo, da bi odborniki večkrat obiskali seje delavskega sveta.

Razpravljali so še o sodelovanju delavskih svetov raznih podjetij. To je važno predvsem za manjša podjetja, ki imajo samo upravne odbore. Ker se ti neredno sestajajo in ne obravnavajo svojega dela, se večkrat zgodi, da je takšno podjetje prisilno likvidirano, kot n. pr. Tapetništvo v Konjicah. Zato je nujno, da delavski sveti večjih tovarn, ki imajo že izkušnje, pomagajo novoustanovljenim podjetjem.

KDO SE BO USMILIL DVH RAZPADAJOČIH MOSTOV?

Na občinski cesti v Kaplji vasi pri Preboldu vodita preko potoka Bolške dva mostova, ki nudita zelo žalostno sliko razdejanja. Mosta nimata nikakih zaščitnih ograj, na mostnicah pa zevajo ogromne odprtine. Obstaja stalna nevarnost, da kdo strmgolavi v vodo. V nevarnosti so predvsem otroci, ki se brez nadzorstva igrajo na teh mostovih, prav tako pa tudi vozniki, ki ponoči vozijo preko teh mostov.

Dolgo smo moledovali, da naj se na spodnjem koncu vasi v bližini omenjenih mostov uredi vsaj preprobetna električna razsvetljava, kar bi vsaj poneč zmanjšalo nevarnost nesreč. Zal pa doslej nismo v ničemer uspeli. Ali pristojni res čakajo na večjo nesrečo, ki bi jih opozorila na nujnost obnove mostov? Smatramo, da bi Kaplja vas, ki je med NDB dosti žrtvovala, pač za služila, da bi jo pri javnih delih bolj upoštevali.

-im-

Brez dovoljenja preko državne meje je hotel pri Dravogradu Avgust Zurej iz okolice Vojnika. Bil pa je pravčasno izsleden in aretiran. Obsojen je bil na 6 mesecev zapor.

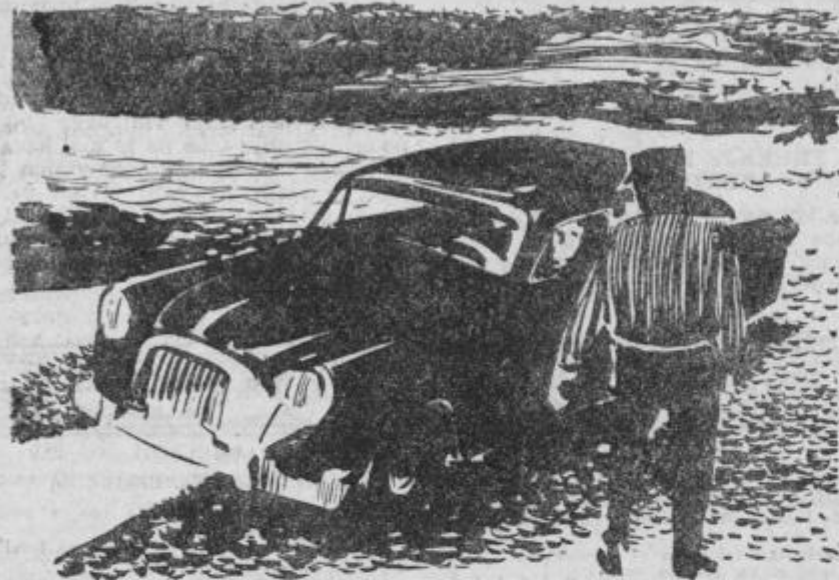
AMERIKANCI DVORI

Odgrnil je odejo, sedel na posteljo in v temi iskal z nogami copate pred njo. Teželo, ki ga je zbudil, je kar naprej sponil.

Potem je prižgal luč in oddrsal k telefonu:

— Halo. Tu je doktor Benson. — Hladen jesenski veter, ki je najavljal zimo, je pihal okoli majhne bele hiše. Zdravnik se je oblačil in nejevoljno hotel v kazalce žepne ure na mizi ter razmišljal o svojem nesrečnem poklicu.

— Res je. Rad bi dobil delo v kateri izmed avtomobilskih tovarn. —
— Potem ste mehanikar? —
— Več ali manj, da. Po vojni sem vozil tovorni avto, toda pred mesecem sem to delo opustil. —
— Ste bili v armadi med vojno? —
— Da, bil sem šofer ambulantnega voza tik za fronto. Vsa štiri leta. —
— Tako je to, reče dr. Benson, jaz sem zdravnik. Benson je moje ime. —

Uro je bila dve. Jezil se je; zakaj se večinoma vsi otroci rodijo v tako neprimernem času. Potem je pograbil dve torbici, eno z zdravili, drugo z orodjem in se odpravil. Za trenutek je še obšel, si prižgal cigareto, zavitek cigareta pa spravi v vrhovi žep površnika.

Pred vrati ga je mrzel veter prepihal do kosti. Stelki je okoli hiše v garažo. Premrzeli motor avtomobila je nekaj časa pošeno kašljal preden ga je zmogel pognati v tek, potem pa je naglo zdrčal po cesti v temno noč.

Dr. Benson je bil na poti na Sorleyevo farmo, kamor je bil poklican, da bi gospodinjici pomagal pri porodu. Ta ženska je imela že kup otrok, toda dr. Benson se ni mogel spomniti, če je bil kateri od teh rojen pri belem dnevu ali pa vsaj ob lepem vremenu. Ker pa je bil dr. Benson mlad podeželski zdravnik, ni mogel razumeti zadovoljstva svojega očeta, starega »dohtarja«, ki je zelo rad pokramljal s farmarjem Sorleyem, čeprav je le-ta vedno zastajal s plačilom za nekaj otrok nazaj.

No Sorleyeva farmo se je pot vlekla in je bila vrh tega ob tem času zapušena in prazna. Bensonu je bilo kar nekam tesno pri srcu, zato se je razvešil, ko je v snopu žarometov svojega avtomobila zagledal sključeno postavno pešca, ki se je z muko upiral vetru.

Ko je neznanca dohitel, je dr. Benson ustavil vozilo in povabil moža naj pristane:

— Se želite peljati? —
— Z veseljem, namenjen sem v Detroit, odgovori majhen mož, ki je imel svoje majhne črne oči polne solz od vetra in pristavil: — Bi mi hoteli dati cigareto? —

Zdravnik si je odpel plašč, potem pa se je spomnil, da ima cigarete v zunanjem žepu površnika. Potegnil je zavitek iz žepa in ga ponudil nezancu. Le-ta si je prižgal smotko in vprašal, če sme vzeti še eno za kasneje. Zdravnik je bil nevoljen, ko je opazil, da sopotnik ni počakal na njegovo privolitev, še bolj pa, ko je čutil njegovo roko v svojem žepu.

— Vrnil sem cigarete v vaš žep, je dejal možič in mirno obsedel. Cez nekaj minut je Benson vprašal: — Torej vi greste v Detroit? —

— To sem že uganil, se je smehljaj, avtomobil diši po zdravilih. Moje ime je Evans. —

Nekaj časa sta potem molčala. Potem se je sopotnik sklonil in položil svoj zavitek na tla. Ko se je vzravnaval nazaj, je Benson prvič bolje videl njegov obraz. Na prvi pogled je bil podoben majhemu. Na licu je imel dolgo in globoko brazgotino, ki je izgledala kot da še ni povsem zaceljena. V tem hipu se je Benson spomnil na svojo pacientko in v strahu, da bo pozen, segel po uri. Globoko je segel s prsti v žep in spoznal, da je ni več tam ...

Zdravnik je počasi in previdno tipal za samokresom, ki ga je imel vedno pri sebi v vozilu. Potegnil je orožje iz usnja in ga podržal ob sopotnikovo stran. Potem je hitro ustavil avto in potisnil cev na Evansova prsa:

— Vrnite uro nazaj v moj žep! — je vzkliznil jezno.

Sopotnik je prestrašeno odskočil in dvignil roke: — Moj bog, gospod, je dejal presenečeno in prestrašeno hkrati, jaz pa sem mislil ...

Benson je še bolj potisnil orožje na njegova prsa in hladno ponovil:

— Vrnite uro, dokler ne sprožim tole stvarčico! —

Evans je segel z roko v žep svojega suknjiča in s trepetajočo roko porinil uro v zdravnikov žep. S svobodno roko jo je Benson še bolj potisnil v žep in odprl vrata in porinil Evansa na veter.

— Na poti sem, da bi morebiti rešil življenje neki ženski, pa tule izgubljam z vami svoj dragoceni čas! je še jezen vzkliznil dr. Benson, zaprl vrata, pognal avto in se odpeljal.

Vožnja po hribovski cesti je bila težavna. Pri ozkem lesenem mostu ga je čakal Sorleyev starejši sin, da bi mu pomagal priti čez k majhni kmečki hiši.

Sorleyeva je bila že izkušena spricho tolikih otrok, zato Benson ni imel prehudega dela. Otrok je brez posebnih težav prišel na svet.

Ko je bilo vse končano si je Benson prižgal cigareto in začel pripovedovati svoj doživljaj:

— Med vožnjo sem kaj sem na cesti pobral v asto človeka, ki me je hotel oropati, je dejal malone ponosno. — Vsi mi je uro. Toda ka sem mu po-

CELJSKE LODICE

MUSJI-PARADIZ

V tej trgovini srečen je naš rod, ker gospodarijo ji muholjubci. Res kritizirajo jih že povsod in se jezijo nanje mnogi kupci.

Pod steklo tukaj večkrat nas zapró za uro ali dve samočasno in rodu mušjemu je prelepó, ko v paradizu nam je tu prekrasno!

Prečudovito! Tam pod steklom sir blešči in poleg njega še salama! Za muhe to ugoden je kvartir in poleg tega prava zlata jama!

Oblezemo vse to bogastvo tam in se z delikatesami mastimo, pri tem pa tudi za spomin še kam kak črn in majhen kupček posadimo.

Ko site smo, stekleni se pokrov nad nami dvigne. Mé pa spet v svobodo vesele hvalospev brenčimo nov na ljubo in prijazo nam usode.

Za te užitke naših kratkih dni ljudje ne bodite nam nevoščljivci! Vsi moramo živeti, mé in vi, sami pa tega dejstva nismo krivi!

GAZELA

Se nedavno se je mamico igrala in so nežna lička rdeče ji sijala, ko je celuloidno punčko pestovala, — čas beži!

Komaj pa je zrasla, že se zavozljala v zakon je z možičkom in čez kratko leto

prava je in srečna mamica postala, — čas beži!

Zdaj igrala se je njena hčerka mala in po ulici vozček je vozila, ki ji v njem igračka - punčka je ležala, — čas beži!

Pa je zrasla in slovo je samstvu dala, tudi njej so se spopile mlade sanje, ko je kmalu živo hčerko zazibala, — čas beži!

In tako čez noč je babica postala tista prva deklica, kako prerano! Zgodba ta pa se še ni končala, — čas beži!

molil svoj pihalnik med rebra, mi jo je jadrno vrnil. —

Farmar se je smehljaj, ko je poslušal to nenavadno zgodbo in pristavil:

— Vesel sem, da vam jo je vrnil, kajti mi nimamo ure. Kako bi sploh potem vedeli kdaj je bil otrok rojen. Povejte no, kdaj smo ga dobili? —

Benson je potegnil uro iz žepa: — Otrok je bil rojen približno pred pol ure, zdaj pa je ... —

Stoplji je k svetilci, da bi bolje videl ...

Zanimivosti

NOVE SKRBI V ZDA

Naraščaj povzroča tudi ameriški javnosti nemalo skrbi. Številke o rojstvih dosega iz leta v leto nove rekordne višine ter pričakujejo, da bo letos dosežen rekord — 4 milijone otrok prirastka. Sedaj je v ZDA približno 165 milijonov prebivalcev. Izračunali so, da bo do leta 1975 število prebivalcev naraslo na 220 milijonov. Do takrat bo treba pripraviti številna nova delovna mesta, nove dobrine in kapital.

ZRTVOVANJE ZA LJUBLJENEGA MOŽA

Jia Thamo, italijansko-peruanska pevka in italijanski inženir Luigi Rinaldi sta do nedavnim živela kot srečen in brezskrben zakonski par v svojem prijaznem domu. Toda preteča senca se je iznenada zgrnila nad njuno bodočnostjo. Rinaldiju je pred meseci začel pešati vid ter obstoja resna nevarnost, za popolno oslepitev. Zdravniki, ki jih je poiskal v Italiji in inozemstvu, so si edini v tem, da je mogoče njegov vid ohraniti z zamenjavo roženice zdravega očesa. Njegova žena Jia je pripravljena žrtvovati zdravo oko za svojega ljubljenega moža. Jia sploh ne pomišlja na težave, bolečine in na možnost, da lahko s tem pokvari svojo sijajno kariero. Smatra, da je to njena prva dolžnost.

Luigi Rinaldi in Jia Thamo sta se spoznala pred petnajstim leti v peruanskem mestu Trujillo. Dekle je takrat bilo staro 15 let. Najprej sta se poročila po tamkajšnjih običajih, vnovič pa v Italiji — tu seveda na evropski način.

Imata tudi dvoje otrok, Carlita in Luisito.

Ko se je izvedelo, da namerava Jia žrtvovati za moža svoje oko, prejema od občudovalcev številna pisma. Mnogi ljudje želijo namesto nje žrtvovati lastne roženice. Zelja vseh je, naj ostanejo njene čudovite oči nedotaknjene. Spriče takega odnosa soljudi je zelo ganjena, toda za ljubezen do svojega moža Jia ne vidi nobenega nadomestila.

SIVANKA V ČLOVEKOVEM SRCU

Neka žena v Sovjetski zvezi je slučajno vdahnla šivanko, katero je držala med zobmi. Kirurg neke bolnišnice v Ukrajini je izvršil na njej operacije prsnega koša.

Izvkvel je iglo iz srčne mišice, kamor je prišla skozi trahejo in pljuča. Bolnica je ozdravela.

ZA SMEH IN DOBRO VOLJO

OTROŠKA MASČEVALNOST

— Zakaj se pa tako smejiš, Janezek, saj smo vendar slišali, da te je oče pravkar pošteno nabil. —

— Smejim se, ker vem kaj bo, ko pride mama domov. Pri tem, ko me je oče tepel, je namreč polil črnilo po novem namiznem prtju. —

ČE VPRASAŠ ŽENO ...

Mož bere časopis, nenadoma pa vpraša ženo:

— Kaj praviš, koliko pomembna je moja v našem mestu? —

— Jaz pravim, da vsaj eden manj kot si ti misliš. —

SOTESKA - film z zapoznelo tematiko

Te dni vrtijo v kinu Union film jugoslovansko-nemški koprodukcije, »Soteska«. Kino podjetje v Celju je pravočasno in upravičeno popravilo v reklamni napaki in prisodilo filmi nemški proizvodnji. Film je izrazito komer-

cialnega značaja. Nemcem manjka filmov s tako tematiko, ki bi s svojo interesantnostjo privabljali ljudi v kino dvorane. Iščejo nove teme in nove pokrajine za nasičenje kino obiskovalcev. Za njih je brez dvoma interesanten Balkan, toda ne Balkan v novejšem času in v novih političnih okoliščinah, temveč tisti Balkan, kakršnega zelo radi uporabljajo, kadar hočejo trdit, da je Balkan zaostala, kruta in nemirna pokrajina.

Snov, ki jo film obravnava, to njihovo hotenje tudi docela zadovolji. Postavili so v ospredje tip šiptarskega gorjanca z najbolj zaostalimi nazori. S to »necivilizirano« mentaliteto se sreča civiliziran in kulturno visoko stoječi severnjak. Seveda tudi ta ni nasilnik najbolj simpatično. Toda tematika je obdelana tako, kot da se dejanje godi v sedanjem času. Za to pričajo turistični rekviziti sodobnih nemških turistov. Mentaliteto domačinov pa so potegnili iz preteklosti, ki je bila mogoča samo v predprilski Jugoslaviji, pa že takrat ne več tako ekstremistično. Časi krvavih obračunov, kot kazen za človekove slabosti, so tudi pri nas že zdavnaj v preteklosti. Čudno se zdi, da je zgodba za ta film prešla izpod peresa jugoslovanskega pisca, da jo je režiral jugoslovanski režiser in da je razen nekaj glavnih nemških igralcev v filmu vse obeleženo kot izdelek domače kinematografije. Film se ne more pohvaliti niti z dobro obrtniško dovršenostjo. Ima precej začetniških napak, igra ne zadovolji niti ne prepriča, razni efekti pa so kaj klavirni posnetek raznih kavbojk in podobne plaže, katere glavni namen je, igrati se z živci gledalcev.

Celjsko kino podjetje je imelo prav. Film je nemški, dialogi so v nemškem jeziku, je tudi namenjen nemški publiki in ne bo nobene škode, če ga ne uvrščamo med maloštevilne domače filmske umetnine.

41
Topila, peščenih nasipov, po katerih sta večeraj hodila, ni bilo več. Med njima in bregom je zdaj šumela reka. Obhodila sta ves Kwahoo in povsod je bilo isto; nikjer ni bilo mogoče priti na breg. Reka je od ure do ure naraščala. Zaradi silnega zaletavanja vode se je skala majala in tresla, toda njeni globoki in skrivnostni temelji so vzdržali, kakor že toliko let poprej. Na neki strani od vrbodu je povodenj nagradila nov kup proda. Blišk in Krosnica sta ga šla raziskovat.

42
Minilo je že štirinajst ur, odkar sta zadnjikrat jedla. Res sta našla nekaj užitnega: veliko kosmato žival z diamantnimi očmi, ki je ležala tam in ju gledala. V svojem življenju je Blišk že dvanaškrat videl risa, toda še nikoli poprej tako velikega in debelega, kakor je bil ta. Blišk je takoj uvidel, da bo to za nju kaj težak plen. Pa tudi v tem risu je bilo nekaj, kar je pričalo o njegovi lakoti. Se dalj kot ona dva je bil brez jedi. Previdno ga je Blišk obšel v polkrepu.

43
Tedaj pa se je zgodilo nekaj izrednega. Iz srede razdirajoče in oglušujoče povodnji se je pokazala najnežnejša stvar, kar se jih je moglo boriti z vodo. Bil je majhen indijanski čoln iz brezovega lesa. V njej so bili mož in žena, ki je stiskala v rokah deklico. Ti ljudje so vsak trenutek pričakovali smrt. K bregu niso mogli in zdaj so naenkrat zagledali pred seboj skalo. »Draga Ivana,« je rekel mož, »ne boj se več! To je Kwahoo, nanj se bomo rešili.

44
Zivali so videle, kaj se je zgodilo. Čoln je butnil na pogreznjeni konec Kwahooja, se nagnil na stran in vrgel iz sebe ljudi. Čoln pa je, olajšan bremena, odbrzel naprej z živčezem, možovo puško in odejami. Ko je Gaston Rouget, kakor se je mož imenoval, videl, da se je čoln oddaljil, se je polastil njegovega srca nov, še večji strah. Rešili so se iz povodnji, toda grozila jim je smrt od lakote. Takrat je šele zagledal zver, ki so smatrala njega in njegovo za svojo prepotrebno hrano.

